Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (δεύτερο τμήμα)

της 30ής Μαΐου 2013*

«Γεωργία — Κοινή οργάνωση των αγορών — Ενίσχυση στον τομέα των οπωροκηπευτικών — Προσφυγή ακυρώσεως — Πράξη που αφορά άμεσα τον ενδιαφερόμενο — Παραδεκτό — Μεταποιημένα οπωροκηπευτικά — Επιχειρησιακά ταμεία και επιχειρησιακά προγράμματα — Χρηματοδότηση "μη πραγματικών δραστηριοτήτων μεταποίησης"»

Στις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις T-454/10 και T-482/11,

Associazione Nazionale degli Industriali delle Conserve Alimentari Vegetali (Anicav), με έδρα τη Νάπολη (Ιταλία), εκπροσωπούμενη αρχικώς από τους J. L. da Cruz Vilaça, S. Estima Martins και S. Carvalho de Sousa, και στη συνέχεια από τους Estima Martins, Carvalho de Sousa και R. Oliveira, δικηγόρους,

προσφεύγουσα στην υπόθεση T-454/10,

Agrupación Española de Fabricantes de Conservas Vegetales (Agrucon), με έδρα τη Μαδρίτη (Ισπανία), και οι δεκαέξι λοιποί προσφεύγοντες των οποίων τα ονόματα περιλαμβάνονται στο παράρτημα I, εκπροσωπούμενοι αρχικώς από τους J. L. da Cruz Vilaça, S. Estima Martins και S. Carvalho de Sousa, και στη συνέχεια από τους S. Estima Martins, S. Carvalho de Sousa και R. Oliveira, δικηγόρους,

προσφεύγοντες στην υπόθεση T-482/11,

υποστηριζόμενοι από

την **Associazione Italiana Industrie Prodotti Alimentari (AIIPA),** με έδρα το Μιλάνο (Ιταλία), και τους δέκα λοιπούς παρεμβαίνοντες των οποίων τα ονόματα περιλαμβάνονται στο παράρτημα II, εκπροσωπούμενοι αρχικώς από τους J. L. da Cruz Vilaça, S. Estima Martins και S. Carvalho de Sousa, και στη συνέχεια από τους S. Estima Martins, S. Carvalho de Sousa και R. Oliveira, δικηγόρους,

παρεμβαίνοντες στην υπόθεση T-454/10,

κατά

Ευρωπαϊκής Επιτροπής, εκπροσωπούμενης, στην υπόθεση T-454/10, αρχικώς από τον B. Schima και την M. Vollkommer και στη συνέχεια από τους M. Schima και N. Donnelly και, στην υπόθεση T-482/11, από την K. Banks και τον M. Schima,

καθής,

υποστηριζόμενης από

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

την **Confederazione Cooperative Italiane,** με έδρα τη Ρώμη (Ιταλία), και τους οκτώ λοιπούς παρεμβαίνοντες των οποίων τα ονόματα περιλαμβάνονται στο παράρτημα ΙΙΙ, εκπροσωπούμενους από τους M. Merola, C. Santacroce και L. Cappelletti, δικηγόρους,

παρεμβαίνοντες,

με αντικείμενο, στην υπόθεση Τ-454/10, αίτημα ακυρώσεως του άρθρου 52, παράγραφος 2α, και του παραρτήματος VIII του κανονισμού (ΕΚ) 1580/2007 της Επιτροπής, της 21ης Δεκεμβρίου 2007, για τη θέσπιση κανόνων εφαρμογής των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 2200/96, (ΕΚ) αριθ. 2201/96 και (ΕΚ) αριθ. 1182/2007 του Συμβουλίου στον τομέα των οπωροκηπευτικών (ΕΕ L 350, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) 687/2010 της Επιτροπής, της 30ής Ιουλίου 2010 (ΕΕ L 199, σ. 12), και, στην υπόθεση Τ-482/11, αίτημα ακυρώσεως του άρθρου 50, παράγραφος 3, και του άρθρου 60, παράγραφος 7, του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 543/2011 της Επιτροπής, της 7ης Ιουνίου 2011, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 1234/2007 του Συμβουλίου όσον αφορά τους τομείς των οπωροκηπευτικών και των μεταποιημένων οπωροκηπευτικών (ΕΕ L 157, σ. 1),

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (δεύτερο τμήμα),

συγκείμενο από τους N. J. Forwood (εισηγητή), πρόεδρο, F. Dehousse και J. Schwarcz, δικαστές,

γραμματέας: N. Rosner, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 13ης Νοεμβρίου 2012,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Ιστορικό της διαφοράς

1 Ο κανονισμός (ΕΚ) 1234/2007 του Συμβουλίου, της 22ας Οκτωβρίου 2007, για τη θέσπιση κοινής οργάνωσης των γεωργικών αγορών και ειδικών διατάξεων για ορισμένα γεωργικά προϊόντα (ΕΕ L 299, σ. 1, στο εξής: ενιαίος κανονισμός ΚΟΑ), εφαρμόζεται, σύμφωνα με το άρθρο του 1, παράγραφος 1, στοιχεία θ′ και ι′, στους τομείς των οπωροκηπευτικών και των μεταποιημένων οπωροκηπευτικών.

2 Ο κανονισμός (ΕΚ) 361/2008 του Συμβουλίου, της 14ης Απριλίου 2008, περί τροποποίησης του ενιαίου κανονισμού ΚΟΑ (ΕΕ L 121, σ. 1), ενσωμάτωσε στον τελευταίο αυτό κανονισμό ορισμένες διατάξεις του κανονισμού (ΕΚ) 1182/2007 του Συμβουλίου, της 26ης Σεπτεμβρίου 2007, για τη θέσπιση ειδικών κανόνων όσον αφορά τον τομέα των οπωροκηπευτικών, για την τροποποίηση των οδηγιών 2001/112/ΕΚ και 2001/113/ΕΚ και των κανονισμών (ΕΟΚ) 827/68, (ΕΚ) 2200/96, (ΕΚ) 2201/96, (ΕΚ) 2826/2000, (ΕΚ) 1782/2003 και (ΕΚ) 318/2006 και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) 2202/96 (ΕΕ L 273, σ. 1) (βλ. αιτιολογική σκέψη 8 του κανονισμού 361/2008).

3 Η αιτιολογική σκέψη 6 του κανονισμού 1182/2007 προβλέπει ότι «[ο] παρών κανονισμός θα πρέπει να αφορά τα προϊόντα που καλύπτονται από τις κοινές οργανώσεις αγορών στους τομείς των οπωροκηπευτικών και των μεταποιημένων προϊόντων με βάση τα οπωροκηπευτικά», διευκρινίζοντας ότι, «[ω]στόσο, οι διατάξεις σχετικά με τις οργανώσεις παραγωγών και τις διεπαγγελματικές οργανώσεις και συμφωνίες ισχύουν μόνο για τα προϊόντα που καλύπτονται από την κοινή οργάνωση των αγορών στον τομέα των οπωροκηπευτικών και η διάκριση αυτή θα πρέπει να διατηρηθεί».

4 Με το άρθρο 1, σημείο 22, του κανονισμού 361/2008 εισήχθη η ενότητα IVα στο κεφάλαιο IV του τίτλου I του τμήματος II του ενιαίου κανονισμού ΚΟΑ. Κατά τα άρθρα 103β, 103γ και 103δ της νέας αυτής ενότητας, οι οργανώσεις παραγωγών στον τομέα των οπωροκηπευτικών μπορούν να συστήσουν επιχειρησιακά ταμεία για τη χρηματοδότηση επιχειρησιακών προγραμμάτων ειδικού χαρακτήρα. Τα ταμεία αυτά χρηματοδοτούνται με εισφορές των μελών καθώς και με κοινοτική χρηματοδοτική συνδρομή.

5 Κατά το άρθρο 103δ, παράγραφος 2, του ενιαίου κανονισμού ΚΟΑ, η κοινοτική χρηματοδοτική συνδρομή δεν υπερβαίνει το 4,1 % της αξίας της παραγωγής που διαθέτει στο εμπόριο κάθε οργάνωση παραγωγών, το δε ποσοστό αυτό μπορεί να αυξάνεται στο 4,6 % της αξίας αυτής υπό τον όρο ότι το ποσό που υπερβαίνει το 4,1 % της αξίας της παραγωγής που διατίθεται στο εμπόριο χρησιμοποιείται αποκλειστικώς για μέτρα πρόληψης και διαχείρισης κρίσεων.

6 Το άρθρο 52, παράγραφοι 1 και 6, του κανονισμού (ΕΚ) 1580/2007 της Επιτροπής, της 21ης Δεκεμβρίου 2007, για τη θέσπιση κανόνων εφαρμογής των κανονισμών (ΕΚ) 2200/96, (ΕΚ) 2201/96 και (ΕΚ) 1182/2007 του Συμβουλίου στον τομέα των οπωροκηπευτικών (ΕΕ L 350, σ. 1), έχει ως εξής:«Βάση υπολογισμού

1. Για τους σκοπούς του παρόντος κεφαλαίου, η αξία της παραγωγής που διατίθεται στο εμπόριο για μια οργάνωση παραγωγών υπολογίζεται με βάση την παραγωγή των μελών των οργανώσεων παραγωγών, για την οποία είναι αναγνωρισμένη η οργάνωση παραγωγών.

[…]

6. Η παραγωγή που διατίθεται στο εμπόριο τιμολογείται στο στάδιο της “εξόδου από την οργάνωση παραγωγών”:

α) κατά περίπτωση, ως προϊόν το οποίο είναι συσκευασμένο, παρασκευασμένο ή έχει υποστεί πρώτη μεταποίηση·

β) εκτός ΦΠΑ· και

γ) εκτός κόστους εσωτερικής μεταφοράς […]».

7 Η αιτιολογική σκέψη 4 του κανονισμού (ΕΕ) 687/2010 της Επιτροπής, της 30ής Ιουλίου 2010, σχετικά με την τροποποίηση του κανονισμού 1580/2007 (ΕΕ L 199, σ. 12), έχει ως εξής:

«Ο υπολογισμός της αξίας των οπωροκηπευτικών που προορίζονται για μεταποίηση έχει αποδειχθεί δύσκολος. Για λόγους ελέγχου και απλούστευσης, ενδείκνυται ο καθορισμός κατ’ αποκοπή τιμής για τον υπολογισμό της αξίας των οπωροκηπευτικών που προορίζονται για μεταποίηση, η οποία αντιπροσωπεύει την αξία του βασικού προϊόντος, δηλαδή των οπωροκηπευτικών που προορίζονται για μεταποίηση, και τις δραστηριότητες οι οποίες δεν ισοδυναμούν με πραγματικές δραστηριότητες μεταποίησης. Δεδομένου ότι οι όγκοι οπωροκηπευτικών που απαιτούνται για την παραγωγή μεταποιημένων οπωροκηπευτικών διαφέρουν σε μεγάλο βαθμό από τη μία ομάδα προϊόντων στην άλλη, οι διαφορές αυτές πρέπει να αντικατοπτρίζονται στις καθορισμένες κατ’ αποκοπή τιμές.»

8 Κατά το άρθρο 1, σημείο 1, του κανονισμού 687/2010, που τροποποίησε το άρθρο 21, παράγραφος 1, στοιχείο θ’, του κανονισμού 1580/2007, υπό τον όρο «προετοιμασία» νοούνται οι «προπαρασκευαστικές εργασίες, όπως καθαρισμός, κοπή, αποφλοίωση, αφαίρεση άχρηστων τμημάτων και αποξήρανση οπωροκηπευτικών, χωρίς να τα μετατρέπουν σε μεταποιημένα οπωροκηπευτικά».

9 Με το άρθρο 1, σημείο 2, του κανονισμού 687/2010 εισήχθη η παράγραφος 2α στο άρθρο 52 του κανονισμού 1580/2007, που ορίζει τα εξής:

«Η αξία της παραγωγής που διατίθεται στο εμπόριο δεν περιλαμβάνει την αξία των μεταποιημένων οπωροκηπευτικών ή οποιουδήποτε άλλου προϊόντος το οποίο δεν είναι προϊόν του τομέα των οπωροκηπευτικών.

Ωστόσο, η αξία των οπωροκηπευτικών που διατίθενται στο εμπόριο και προορίζονται για μεταποίηση και μετατρέπονται σε ένα από τα μεταποιημένα οπωροκηπευτικά που απαριθμούνται στο μέρος Χ του παραρτήματος Ι του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1234/2007 ή σε οποιοδήποτε άλλο γεωργικό προϊόν που αναφέρεται στο παρόν άρθρο και περιγράφεται περαιτέρω στο παράρτημα VIα του [ενιαίου] κανονισμού [ΚΟΑ], από οργάνωση παραγωγών, ένωση οργάνωσης παραγωγών ή τα μέλη τους, οι οποίοι είναι παραγωγοί ή τους συνεταιρισμούς τους ή θυγατρικές που αναφέρονται στην παράγραφο 7 του παρόντος άρθρου, είτε από τους ίδιους είτε μέσω εξωπορισμού, υπολογίζεται με τον πολλαπλασιασμό της τιμολογηθείσας αξίας των εν λόγω μεταποιημένων προϊόντων επί έναν κατ' αποκοπή συντελεστή %.

Ο συντελεστής αυτός καθορίζεται ως εξής:

α) 53 % για χυμούς φρούτων·

β) 73 % για συμπυκνωμένους χυμούς·

γ) 77 % για συμπυκνωμένο χυμό τομάτας·

δ) 62 % για καταψυγμένα οπωροκηπευτικά·

ε) 48 % για κονσερβοποιημένα οπωροκηπευτικά·

στ) 70 % για κονσερβοποιημένα μανιτάρια του γένους Agaricus·

ζ) 81 % για φρούτα που διατηρούνται προσωρινά σε άλμη·

η) 81 % για αποξηραμένα φρούτα·

θ) 27 % για άλλα μεταποιημένα οπωροκηπευτικά·

ι) 12 % για μεταποιημένα αρωματικά φυτά·

κ) 41 % για σκόνη πάπρικας.»

10 Το άρθρο 1, σημείο 2, του κανονισμού 687/2010 αντικατέστησε την παράγραφο 6 του άρθρου 52 του κανονισμού 1580/2007 με το ακόλουθο κείμενο:

«6. Η παραγωγή οπωροκηπευτικών που διατίθεται στο εμπόριο τιμολογείται στο στάδιο της "εξόδου από την οργάνωση παραγωγών", κατά περίπτωση, ως προϊόν που απαριθμείται στο μέρος ΙΧ του παραρτήματος Ι του [ενιαίου] κανονισμού [ΚΟΑ], το οποίο είναι προπαρασκευασμένο και συσκευασμένο, εκτός:

α) ΦΠΑ·

β) κόστους εσωτερικής μεταφοράς, στην περίπτωση που η απόσταση μεταξύ των κέντρων συλλογής ή συσκευασίας της οργάνωσης παραγωγών και του σημείου διανομής της οργάνωσης παραγωγών είναι σημαντική.

Για τους σκοπούς του στοιχείου β) του πρώτου εδαφίου τα κράτη μέλη καθορίζουν τις μειώσεις που ισχύουν για την τιμολογημένη αξία των προϊόντων όσον αφορά τα προϊόντα που αποτελούν αντικείμενο τιμολογίου στα διάφορα στάδια παράδοσης ή μεταφοράς.»

11 Το άρθρο 61, παράγραφος 4, του κανονισμού 1580/2007, το οποίο δεν τροποποιήθηκε από τον κανονισμό 687/2010, διευκρινίζει ότι «[τ]α επιχειρησιακά προγράμματα δεν περιλαμβάνουν τις δράσεις ή τις δαπάνες που αναφέρονται στον κατάλογο που παρατίθεται στο παράρτημα VIII».

12 Ο κανονισμός 1580/2007 καταργήθηκε βάσει του άρθρου 149 του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 543/2011 της Επιτροπής, της 7ης Ιουνίου 2011, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1234/2007 του Συμβουλίου όσον αφορά τους τομείς των οπωροκηπευτικών και των μεταποιημένων οπωροκηπευτικών (ΕΕ L 157, σ. 1), με τον οποίο εισήχθησαν οι λεπτομερείς κανόνες εφαρμογής που καλύπτουν τους εν λόγω τομείς.

13 Η αιτιολογική σκέψη 35 του εκτελεστικού κανονισμού 543/2011 έχει ως εξής:

«Για να διευκολυνθεί η εφαρμογή του καθεστώτος ενίσχυσης στα επιχειρησιακά προγράμματα, θα πρέπει να ορίζεται σαφώς η παραγωγή των οργανώσεων παραγωγών που διατίθεται στο εμπόριο και να προσδιορίζεται ποια προϊόντα μπορούν να ληφθούν υπόψη και το στάδιο εμπορίας στο οποίο πρέπει να υπολογίζεται η αξία της παραγωγής. Για λόγους ελέγχου και απλοποίησης, ενδείκνυται η χρήση κατ' αποκοπή τιμής για τον υπολογισμό της αξίας των οπωροκηπευτικών που προορίζονται για μεταποίηση, η οποία αντιπροσωπεύει την αξία του βασικού προϊόντος, δηλαδή των οπωροκηπευτικών που προορίζονται για μεταποίηση, και τις δραστηριότητες οι οποίες δεν ισοδυναμούν με πραγματικές δραστηριότητες μεταποίησης. Δεδομένου ότι οι ποσότητες οπωροκηπευτικών που απαιτούνται για την παραγωγή μεταποιημένων οπωροκηπευτικών διαφέρουν σε μεγάλο βαθμό από τη μία ομάδα προϊόντων στην άλλη, οι διαφορές αυτές θα πρέπει να αντικατοπτρίζονται στις εφαρμοζόμενες κατ' αποκοπή τιμές [...]».

14 Στο πλαίσιο αυτό, το άρθρο 21, παράγραφος 1, στοιχείο θ', του κανονισμού 1580/2007 (βλ. ανωτέρω σκέψη 8) είναι το νυν άρθρο 19, παράγραφος 1, στοιχείο ι', του εκτελεστικού κανονισμού 543/2011 και το άρθρο 52, παράγραφος 2α, του κανονισμού 1580/2007 το νυν άρθρο 50, παράγραφος 3, του εκτελεστικού κανονισμού 543/2011, το δε άρθρο 50, παράγραφος 7, του εκτελεστικού κανονισμού 543/2011 επαναλαμβάνει ως επί το πλείστον το άρθρο 52, παράγραφος 6, του κανονισμού 1580/2007 (βλ. ανωτέρω σκέψεις 9 και 10).

15 Περαιτέρω, κατά το άρθρο 60, παράγραφος 7, του εκτελεστικού κανονισμού 543/2011, «[ο]ι επενδύσεις και οι δράσεις που σχετίζονται με τη μετατροπή οπωροκηπευτικών σε μεταποιημένα οπωροκηπευτικά μπορεί να είναι επιλέξιμες για στήριξη όταν οι εν λόγω επενδύσεις και δράσεις επιδιώκουν τους στόχους που αναφέρονται στο άρθρο 103γ, παράγραφος 1, του [ενιαίου κανονισμού ΚΟΑ], συμπεριλαμβανομένων εκείνων που αναφέρονται στο άρθρο 122, πρώτο εδάφιο, στοιχείο γ', του εν λόγω κανονισμού, και με την προϋπόθεση ότι προσδιορίζονται στην εθνική στρατηγική που αναφέρεται στο άρθρο 103στ, παράγραφος 2, του [ενιαίου κανονισμού ΚΟΑ]».

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

16 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 30 Σεπτεμβρίου 2010, η Associazione Italiana Industrie Prodotti Alimentari (AIIPA) άσκησε την προσφυγή στην υπόθεση Τ-454/10. Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 5 Σεπτεμβρίου 2011, η Agrupación Española de Fabricantes de Conservas Vegetales (Agrucon) και οι δεκαέξι λοιποί προσφεύγοντες των οποίων τα ονόματα περιλαμβάνονται στο παράρτημα Ι άσκησαν την προσφυγή στην υπόθεση Τ-482/11.

17 Με πέντε δικόγραφα που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 17 Ιανουαρίου 2011, οι οντότητες που περιλαμβάνονται στο παράρτημα ΙΙ ζήτησαν να παρέμβουν στην υπόθεση Τ-454/10 υπέρ της Anicav.

18 Με τέσσερα δικόγραφα που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 24 Ιανουαρίου 2011, η Confederazione Cooperative Italiane και οι οντότητες που περιλαμβάνονται στο παράρτημα ΙΙΙ ζήτησαν να παρέμβουν στην υπόθεση Τ-454/10 υπέρ της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

19 Με δύο δικόγραφα που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 19 Δεκεμβρίου 2011, η Confederazione Cooperative Italiane και οι οντότητες που περιλαμβάνονται στο παράρτημα ΙΙΙ ζήτησαν να παρέμβουν στην υπόθεση Τ-482/11 υπέρ της Επιτροπής.

20 Με δύο διατάξεις της 5ης Οκτωβρίου 2011 και της 6ης Μαρτίου 2012, ο πρόεδρος του δευτέρου τμήματος του Γενικού Δικαστηρίου επέτρεψε τις παρεμβάσεις αυτές. Οι παρεμβαίνοντες κατέθεσαν τα υπομνήματά τους και οι λοιποί διάδικοι υπέβαλαν τις σχετικές παρατηρήσεις τους εντός των ταχθεισών προθεσμιών.

21 Με διάταξη του προέδρου του δευτέρου τμήματος του Γενικού Δικαστηρίου της 22ας Οκτωβρίου 2012 αποφασίστηκε η ένωση και συνεκδίκαση των υποθέσεων Τ-454/10 και Τ-482/11 προς διευκόλυνση της προφορικής διαδικασίας και προς έκδοση κοινής αποφάσεως, σύμφωνα με το άρθρο 50 του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου.

22 Στην υπόθεση Τ-454/10, η Anicav ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει το άρθρο 52 και το παράρτημα VIII του κανονισμού 1580/2007, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 687/2010,

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

23 Στην υπόθεση Τ-482/11, η Agrucon και οι δεκαέξι λοιποί προσφεύγοντες των οποίων τα ονόματα περιλαμβάνονται στο παράρτημα Ι ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει το άρθρο 50, παράγραφος 3, και το άρθρο 60, παράγραφος 7, του κανονισμού 543/2011,

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

24 Στις υποθέσεις Τ-454/10 και Τ-482/11, η Επιτροπή ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να απορρίψει τις προσφυγές ως απαράδεκτες και, εν πάση περιπτώσει, ως αβάσιμες,

— να καταδικάσει την Anicav, την Agrucon και τους δεκαέξι λοιπούς προσφεύγοντες των οποίων τα ονόματα περιλαμβάνονται στο παράρτημα Ι στα δικαστικά έξοδα.

25 Στην υπόθεση Τ-454/10, οι παρεμβαίνοντες υπέρ της Anicav ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει τις προσβαλλόμενες διατάξεις,

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

26 Στις υποθέσεις Τ-454/10 και Τ-482/11, οι παρεμβαίνοντες υπέρ της Επιτροπής ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

— να απορρίψει τις προσφυγές ως απαράδεκτες και, εν πάση περιπτώσει, ως αβάσιμες,

— να καταδικάσει την Anicav, την Agrucon και τους δεκαέξι λοιπούς προσφεύγοντες των οποίων τα ονόματα περιλαμβάνονται στο παράρτημα Ι στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

27 Οι προσφεύγοντες προβάλλουν τρεις λόγους ακυρώσεως, υποστηρίζοντας ότι οι διατάξεις των οποίων ζητείται η ακύρωση αντίκεινται, πρώτον, στον ενιαίο κανονισμό ΚΟΑ, δεύτερον, στην αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων και, τρίτον, στην αρχή της αναλογικότητας.

28 Η Επιτροπή αμφισβητεί, καταρχάς, το παραδεκτό και, ακολούθως, το βάσιμο των προσφυγών.

Επί του παραδεκτού

Επί του παραδεκτού της προσφυγής στην υπόθεση Τ-454/10 κατά το μέτρο που αφορά το παράρτημα VIII του κανονισμού 1580/2007

29 Επισημαίνεται ότι, κατά το άρθρο 263, έκτο εδάφιο, ΣΛΕΕ, η προσφυγή ακυρώσεως πρέπει να ασκείται εντός δύο μηνών, κατά περίπτωση, από τη δημοσίευση της πράξεως, την κοινοποίησή της στον προσφεύγοντα ή, ελλείψει δημοσιεύσεως ή κοινοποιήσεως, από την ημέρα κατά την οποία ο προσφεύγων έλαβε γνώση της πράξεως. Όπως προκύπτει από τη διατύπωση της ως άνω διατάξεως, αλλά και από το αντικείμενό της το οποίο συνίσταται στην κατοχύρωση της ασφάλειας δικαίου, η πράξη που δεν προσβλήθηκε εντός της ως άνω προθεσμίας καθίσταται απρόσβλητη. Το εν λόγω απρόσβλητο δεν αφορά μόνον την πράξη αυτή καθαυτή, αλλά και κάθε μεταγενέστερη πράξη η οποία θα είχε απλώς επιβεβαιωτικό χαρακτήρα. Η ως άνω λύση, η οποία δικαιολογείται από την απαιτούμενη νομική σταθερότητα, ισχύει τόσο για τις ατομικές όσο και για τις κανονιστικού χαρακτήρα πράξεις, όπως είναι ο κανονισμός. Αντιθέτως, όταν τροποποιείται διάταξη κανονισμού, αναβιώνει η δυνατότητα ασκήσεως προσφυγής όχι μόνον κατά της ως άνω διατάξεως, αλλά και καθ' όλων εκείνων οι οποίες, έστω και αν δεν έχουν τροποποιηθεί, αποτελούν από κοινού ένα σύνολο (απόφαση του Δικαστηρίου της 18ης Οκτωβρίου 2007, C-299/05, Επιτροπή κατά Κοινοβουλίου και Συμβουλίου, Συλλογή 2007, σ. I-8695, σκέψεις 28 έως 30).

30 Η Επιτροπή εκτιμά ότι το παράρτημα VIII του κανονισμού 1580/2007, που δεν τροποποιήθηκε από τον κανονισμό 687/2010, δεν αποτελεί ενιαίο σύνολο με το άρθρο 52 του κανονισμού 1580/2007, το οποίο τροποποιήθηκε από τον τελευταίο αυτό κανονισμό.

31 Εν προκειμένω, κατά το άρθρο 103δ του ενιαίου κανονισμού ΚΟΑ (βλ. ανωτέρω σκέψη 5), η κοινοτική χρηματοδοτική συνδρομή δεν υπερβαίνει, μεταξύ άλλων, το 4,1 % της αξίας της παραγωγής που διαθέτει στο εμπόριο κάθε οργάνωση παραγωγών, με δυνατότητα αυξήσεως του ποσοστού αυτού στο 4,6 %, αν η διαφορά αφορά αποκλειστικώς μέτρα πρόληψης και διαχείρισης κρίσεων.

32 Όπως προκύπτει από την αιτιολογική σκέψη 4 του κανονισμού 687/2010 (βλ. ανωτέρω σκέψη 7), οι κατ' αποκοπή συντελεστές του άρθρου 52, παράγραφος 2α, του κανονισμού 1580/2007, βάσει των οποίων καθορίζεται η αξία της διατιθέμενης στο εμπόριο παραγωγής οπωροκηπευτικών που προορίζονται για μεταποίηση, καλύπτουν την αξία του βασικού προϊόντος καθώς και «τις δραστηριότητες οι οποίες δεν ισοδυναμούν με πραγματικές δραστηριότητες μεταποίησης». Η διαπίστωση αυτή επιβεβαιώνεται από το δεύτερο εδάφιο της προαναφερθείσας διατάξεως, το οποίο εισάγει απόκλιση από τον κανόνα του πρώτου εδαφίου κατά τον οποίο η αξία της παραγωγής που διατίθεται στο εμπόριο δεν περιλαμβάνει την αξία των μεταποιημένων οπωροκηπευτικών.

33 Επιπλέον, βάσει του άρθρου 61, παράγραφος 4, του κανονισμού 1580/2007, τα επιχειρησιακά προγράμματα δεν περιλαμβάνουν τις δράσεις ή τις δαπάνες στις οποίες αναφέρεται ο κατάλογος του παραρτήματος VIII του ίδιου κανονισμού. Διαπιστώνεται ότι ο κατάλογος αυτός είναι το επακόλουθο

μιας διατάξεως η οποία καθορίζει τις λεπτομέρειες υπολογισμού της κοινοτικής ενισχύσεως στο πλαίσιο επιχειρησιακών προγραμμάτων. Εντεύθεν προκύπτει, όπως υποστηρίζει η Επιτροπή, ότι το παράρτημα VIII του κανονισμού 1580/2007 αποτελεί, στο μέτρο αυτό, σύνολο με το άρθρο 52 του ίδιου αυτού κανονισμού κατά την έννοια της προαναφερθείσας στη σκέψη 29 νομολογίας.

34 Εντούτοις, όπως προκύπτει από τα σημεία 104 και 105 του δικογράφου της προσφυγής σε συνδυασμό με το πρώτο συμπέρασμά του, η Anicav ζητεί την ακύρωση του παραρτήματος VIII του κανονισμού 1580/2007, στο μέτρο που δεν περιλαμβάνει τις δαπάνες μεταποιήσεως στις αποκλειόμενες από τη χρηματοδότηση στο πλαίσιο των επιχειρησιακών προγραμμάτων δαπάνες.

35 Συναφώς, επισημαίνεται ότι η επιλεξιμότητα των δαπανών που σχετίζονται με «δραστηριότητες οι οποίες δεν ισοδυναμούν με πραγματικές δραστηριότητες μεταποίησης» δεν απορρέει από το παράρτημα VIII του κανονισμού 1580/2007, αλλά από τις κατ' αποκοπή συντελεστές που προβλέπει το άρθρο 52, παράγραφος 2α, του κανονισμού αυτού. Περαιτέρω, ενδεχόμενη ακύρωση του άρθρου 52, παράγραφος 2α, του κανονισμού 1580/2007 για τους προβληθέντες από την προσφεύγουσα λόγους συνεπάγεται για την Επιτροπή υποχρέωση να λάβει όλα τα μέτρα που απαιτούνται για τη συμμόρφωση με την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου κατά το άρθρο 266 ΣΛΕΕ, περιλαμβανομένης ενδεχόμενης τροποποιήσεως του παραρτήματος VIII του κανονισμού αυτού. Συνεπώς, κάθε ανάλυση του περιεχομένου που θα έπρεπε να έχει το παράρτημα VIII του κανονισμού 1580/2007 προκειμένου να συνάδει με τον ενιαίο κανονισμό ΚΟΑ εμπίπτει στα εκτελεστικά μέτρα που η Επιτροπή θα κληθεί να λάβει σε περίπτωση ακυρώσεως του άρθρου 52, παράγραφος 2α, του ίδιου αυτού κανονισμού. Το αίτημα ακυρώσεως του παραρτήματος VIII του κανονισμού 1580/2007, στο μέτρο που ο κανονισμός αυτός δεν αποκλείει ρητώς το κόστος μεταποιήσεως, έχει στην πραγματικότητα το ίδιο αντικείμενο με το αίτημα ακυρώσεως του άρθρου 52, παράγραφος 2α, του κανονισμού αυτού, οπόταν παρέλκει η εκ μέρους του Γενικού Δικαστηρίου ακύρωσή του σε περίπτωση που αποφασίσει να ακυρώσει την τελευταία αυτή διάταξη.

Επί του εννόμου συμφέροντος των προσφευγόντων

36 Κατά πάγια νομολογία, η προϋπόθεση του άρθρου 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ ότι η απόφαση που αποτελεί το αντικείμενο της προσφυγής πρέπει να αφορά άμεσα ένα φυσικό ή νομικό πρόσωπο απαιτεί το αμφισβητούμενο μέτρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης να παράγει άμεσα αποτελέσματα έναντι της νομικής καταστάσεως του ιδιώτη και να μην αφήνει καμία εξουσία εκτιμήσεως στους αποδέκτες του, οι οποίοι είναι επιφορτισμένοι με την εφαρμογή του, καθόσον η εφαρμογή αυτή έχει αμιγώς αυτόματο χαρακτήρα και απορρέει αποκλειστικώς από τη ρύθμιση της Ένωσης, χωρίς να παρεμβάλλονται άλλοι ενδιάμεσοι κανόνες (βλ. απόφαση του Δικαστηρίου της 13ης Μαρτίου 2008, C-125/06 P, Επιτροπή κατά Infront WM, Συλλογή 2008, σ. I-1451, σκέψη 47 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

37 Σε αμφότερες τις υπό κρίση υποθέσεις, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι η αρχή κατά την οποία οι οργανώσεις παραγωγών είναι επιλέξιμες για τη λήψη κοινοτικών ενισχύσεων στο πλαίσιο των επιχειρησιακών προγραμμάτων, ενώ οι μεταποιητές δεν είναι επιλέξιμοι προς τούτο, δεν απορρέει ούτε από τον κανονισμό 1580/2007 ούτε από τον εκτελεστικό κανονισμό 543/2011, αλλά από τον ενιαίο κανονισμό ΚΟΑ. Ως εκ τούτου, ο κανονισμός 1580/2007 και ο εκτελεστικός κανονισμός 543/2011 απλώς εφαρμόζουν την αρχή αυτή, οπόταν ούτε το άρθρο 52, παράγραφος 2α, του κανονισμού 1580/2007 ούτε το άρθρο 50, παράγραφος 3, ή το άρθρο 60, παράγραφος 7, του εκτελεστικού κανονισμού 543/2011 (στο εξής: προσβαλλόμενες διατάξεις) αφορούν άμεσα τους προσφεύγοντες.

38 Συναφώς, επισημαίνεται ότι, όπως προκύπτει από τα σημεία 91, 92, 97, 103, 104 και 111 του δικογράφου της προσφυγής και από τα σημεία 27 και 30 του υπομνήματος απαντήσεως στην υπόθεση T-454/10, καθώς και από τα σημεία 92, 97, 100, 110, 117 και 119 του δικογράφου της προσφυγής στην υπόθεση T-482/11, οι προσφεύγοντες δεν βάλλουν κατά της γενικής διακρίσεως μεταξύ οργανώσεων

παραγωγών και μεταποιητών, ούτε ζητούν να αναγνωρισθεί οποιοδήποτε δικαίωμα ενισχύσεως στους μεταποιητές που δεν ανήκουν σε οργάνωση παραγωγών. Οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι οι προσβαλλόμενες διατάξεις δεν είναι σύννομες, καθόσον προβλέπουν τη χορήγηση στις οργανώσεις παραγωγών ενισχύσεως καλύπτουσας μεταποιητικές δραστηριότητες τις οποίες ασκούν επίσης μεταποιητές που δεν ανήκουν σε οργάνωση παραγωγών, καθώς και επενδύσεις και δράσεις σχετιζόμενες με τη μεταποίηση οπωροκηπευτικών. Όπως εξάλλου δέχεται η Επιτροπή, οι προσβαλλόμενες διατάξεις καθιέρωσαν ένα σύστημα βάσει του οποίου οι οργανώσεις παραγωγών είναι επιλέξιμες για τη λήψη ενισχύσεως καλύπτουσας μεταποιητικές δραστηριότητες τις οποίες ασκούν επίσης μεταποιητές που δεν ανήκουν σε οργάνωση παραγωγών, έστω και αν οι δραστηριότητες αυτές έχουν χαρακτηρισθεί ως «μη πραγματικές» δραστηριότητες μεταποιήσεως.

39 Δεν αμφισβητείται, περαιτέρω, ότι ούτε το άρθρο 52, παράγραφος 2α, του κανονισμού 1580/2007 ούτε το άρθρο 50, παράγραφος 3, του εκτελεστικού κανονισμού 543/2011 αφήνουν περιθώριο εκτιμήσεως στα κράτη μέλη όσον αφορά την εφαρμογή των κατ' αποκοπή συντελεστών για τον υπολογισμό της αξίας της παραγωγής που διατίθεται στο εμπόριο. Το ίδιο ισχύει για το άρθρο 60, παράγραφος 7, του εκτελεστικού κανονισμού 543/2011, που κατοχυρώνει την επιλεξιμότητα των επενδύσεων και δράσεων που σχετίζονται με τη μεταποίηση, υπό τον όρο ότι εκπληρώνουν τους σκοπούς του άρθρου 103γ, παράγραφος 1, και του άρθρου 122, πρώτο εδάφιο, στοιχείο γ', του ενιαίου κανονισμού ΚΟΑ και ότι εντάσσονται στο πλαίσιο της εθνικής στρατηγικής που προβλέπει το άρθρο 103στ, παράγραφος 2, του τελευταίου αυτού κανονισμού.

40 Όσον αφορά το επιχείρημα της Επιτροπής ότι το ανταγωνιστικό μειονέκτημα που απορρέει από τις προσβαλλόμενες διατάξεις για τους προσφεύγοντες και τα μέλη τους αποτελεί έμμεση πραγματική συνέπεια, πρέπει να επισημανθεί ότι ο επηρεασμός της ανταγωνιστικής θέσεως των προσφευγόντων και των μελών τους αποτελεί άμεση απόρροια των ειδικών κατ' αποκοπή συντελεστών που προβλέπονται στο άρθρο 52, παράγραφος 2α, του κανονισμού 1580/2007 και στο άρθρο 50, παράγραφος 3, του εκτελεστικού κανονισμού 543/2011, καθώς και της επιλεξιμότητας των σχετικών με τη μεταποίηση επενδύσεων και δράσεων από πλευράς χρηματοδοτήσεως της Ένωσης βάσει του άρθρου 60, παράγραφος 7, του τελευταίου αυτού κανονισμού, οπόταν οι προσβαλλόμενες διατάξεις αφορούν άμεσα τους προσφεύγοντες (βλ., υπό την έννοια αυτή, απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 11ης Ιουλίου 1996, Τ-528/93, Τ-542/93, Τ-543/93 και Τ-546/93, Métropole télévision κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1996, σ. II-649, σκέψη 64).

41 Επιπλέον, η ερμηνεία που δίδει η Επιτροπή στην έννοια της πράξεως που αφορά άμεσα τον ενδιαφερόμενο εμποδίζει τους διοικουμένους να ζητήσουν την ακύρωση πράξεως η οποία έχει ως αντικείμενο τη χορήγηση ενισχύσεως στους ανταγωνιστές τους, καθόσον το αντίστοιχο μειονέκτημα δεν αποτελεί παρά έμμεση πραγματική συνέπεια. Εφόσον γίνεται δεκτό, κατά πάγια νομολογία, ότι μια απόφαση της Επιτροπής που επιτρέπει σε κράτος μέλος να χορηγήσει ενίσχυση αφορά άμεσα τον ανταγωνιστή του δικαιούχου της ενισχύσεως, όταν δεν χωρεί καμία αμφιβολία ως προς τη βούληση του εν λόγω κράτους να χορηγήσει τη σχετική ενίσχυση (βλ., επ' αυτού, αποφάσεις του Γενικού Δικαστηρίου της 27ης Απριλίου 1995, Τ-442/93, AAC κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1995, σ. II-1329, σκέψεις 45 και 46, Τ-435/93, ASPEC κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1995, σ. II-1281, σκέψεις 60 και 61, και της 22ας Οκτωβρίου 1996, Τ-266/94, Skibsværftsforeningen κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1996, σ. II-1399, σκέψη 49), μια διάταξη του δικαίου της Ένωσης που προβλέπει τη χορήγηση ενισχύσεως της Ένωσης αφορά κατά μείζονα λόγο άμεσα, κατά την έννοια του άρθρου 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ, τον ανταγωνιστή του δικαιούχου της εν λόγω ενισχύσεως.

42 Εξάλλου, ο κανονισμός 1580/2007 και ο εκτελεστικός κανονισμός 543/2011 αποτελούν κανονιστικές πράξεις κατά την έννοια του άρθρου 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ, καθόσον δεν πρόκειται ούτε για νομοθετικές πράξεις, όπως αυτές ορίζονται στο άρθρο 289, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ, ούτε για ατομικές πράξεις. Πρέπει να προστεθεί ότι, όπως υποστηρίζουν οι προσφεύγοντες, χωρίς να διαψεύδονται επ' αυτού από την Επιτροπή, το άρθρο 52, παράγραφος 2α, του κανονισμού 1580/2007 και το άρθρο 50, παράγραφος 3, του εκτελεστικού κανονισμού 543/2011 πρέπει να θεωρηθούν διατάξεις μη περιλαμβάνουσες εκτελεστικά μέτρα κατά την έννοια του άρθρου 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ.

43 Συγκεκριμένα, μολονότι είναι γεγονός ότι η χορήγηση ενισχύσεων της Ένωσης κατ' εφαρμογή των διατάξεων αυτών πραγματοποιείται με τη μεσολάβηση των εθνικών αρχών, εντούτοις τα μέσα με τα οποία οι αρχές πραγματοποιούν τις εν λόγω πληρωμές ούτε αφορούν τους προσφεύγοντες ούτε απευθύνονται σε αυτούς ούτε τους κοινοποιούνται. Επιπλέον, κάθε πληρωτής οργανισμός ασκεί τα καθήκοντά του σύμφωνα με τους ισχύοντες στο οικείο κράτος μέλος κανόνες οι οποίοι δεν προβλέπουν κατ' ανάγκη τη θέσπιση πράξεων δυνάμενων να προσβληθούν ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων. Υπό τις συνθήκες αυτές, όπως εξάλλου προβάλλει η Επιτροπή με το σημείο 16 του υπομνήματος ανταπαντήσεως στην υπόθεση Τ-454/10 και με το σημείο 32 του υπομνήματος αντικρούσεως στην υπόθεση Τ-482/11, διαπιστώνεται ότι το άρθρο 52, παράγραφος 2α, του κανονισμού 1580/2007 και το άρθρο 50, παράγραφος 3, του εκτελεστικού κανονισμού 543/2011 δεν μπορούν να θεωρηθούν διατάξεις περιλαμβάνουσες εκτελεστικά μέτρα κατά την έννοια του άρθρου 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ.

44 Τούτο ισχύει κατά μείζονα λόγο στην περίπτωση του άρθρου 60, παράγραφος 7, του εκτελεστικού κανονισμού 543/2011. Συγκεκριμένα, οι προσφεύγοντες αμφισβητούν τη νομιμότητα της διατάξεως αυτής, κατά το μέτρο που προβλέπει την επιλεξιμότητα των σχετιζόμενων με τη μεταποίηση επενδύσεων και δράσεων από πλευράς χρηματοδοτήσεως της Ένωσης, ήτοι ένα ζήτημα καθοριζόμενο αποκλειστικώς από τον εν λόγω κανονισμό, χωρίς τα κράτη μέλη να καλούνται ή να μπορούν ακόμη να παρέμβουν επί του σημείου αυτού.

45 Όσον αφορά το επιχείρημα των παρεμβαινόντων υπέρ της Επιτροπής ότι η επιλεξιμότητα των σχετιζόμενων με τη μεταποίηση οπωροκηπευτικών επενδύσεων ή δράσεων εξαρτάται από το κατά πόσον εντάσσονται στις εθνικές στρατηγικές που θεσπίζονται βάσει του άρθρου 103στ, παράγραφος 2, του ενιαίου κανονισμού ΚΟΑ, πρέπει καταρχάς να επισημανθεί ότι οι οικείες στρατηγικές καθιερώνονται κατ' εφαρμογή της τελευταίας αυτής διατάξεως και όχι του άρθρου 60, παράγραφος 7, του εκτελεστικού κανονισμού 543/2011. Η θέσπισή τους δεν αποτελεί, συνεπώς, μέτρο εκτελέσεως του άρθρου 60, παράγραφος 7, του εκτελεστικού κανονισμού 543/2011. Ακολούθως, όπως προκύπτει από το άρθρο 103γ, παράγραφος 2, του ενιαίου κανονισμού ΚΟΑ, οι εθνικές στρατηγικές περιλαμβάνουν κατ' ουσίαν ανάλυση της καταστάσεως από πλευράς σταθμίσεως ισχυρών και ασθενών σημείων και αιτιολογήσεως των επιλεγόμενων προτεραιοτήτων, καθορισμό και αξιολόγηση των στόχων των επιχειρησιακών προγραμμάτων και καθορισμό των υποχρεώσεων των οργανώσεων παραγωγών όσον αφορά την καταγραφή των επιδόσεων. Συνεπώς, οι στρατηγικές αυτές, ως εκ της φύσεώς τους, δεν αποτελούν μέτρα τα οποία έχουν ως αντικείμενο τον καθορισμό της επιλεξιμότητας, από πλευράς χρηματοδοτήσεως της Ένωσης, επενδύσεων και δράσεων σχετιζόμενων με τη μεταποίηση. Ως εκ τούτου, η επιλεξιμότητα αυτή, της οποίας η νομιμότητα αμφισβητείται, δεν αποτελεί χαρακτηριστικό των οικείων στρατηγικών, αλλά απορρέει άμεσα από το άρθρο 60, παράγραφος 7, του εκτελεστικού κανονισμού 543/2011 .

46 Τέλος, ούτε η Επιτροπή ούτε οι παρεμβαίνοντες υπέρ της αμφισβητούν ότι οι προσφεύγουσες ενώσεις οφείλουν να προασπίζουν τα συμφέροντα των μελών τους, μεταξύ άλλων διά της ασκήσεως προσφυγής. Εφόσον οι προσβαλλόμενες διατάξεις αφορούν άμεσα τα μέλη των οικείων ενώσεων, οι ενώσεις αυτές πληρούν επίσης αυτήν την προϋπόθεση παραδεκτού της προσφυγής τους (βλ., επ' αυτού, την απόφαση του Δικαστηρίου της 22ας Ιουνίου 2006, C-182/03 και C-217/03, Belgique Βέλγιο και Forum 187 κατά Επιτροπής, Συλλογή 2006, σ. I-5479, σκέψη 56).

Επί του εννόμου συμφέροντος της Anicav

47 Στην υπόθεση Τ-454/10, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι η ακύρωση που ζητείται από την Anicav θα είχε ως αποτέλεσμα την εφαρμογή του νομικού πλαισίου που ίσχυε κατόπιν της εκδόσεως του κανονισμού 687/2010. Αυτό το νομικό πλαίσιο προέβλεπε τη χορήγηση των ενισχύσεων για δραστηριότητες «πρώτης μεταποίησης» και επομένως ήταν κατά μείζονα λόγο δυσμενές για την προσφεύγουσα.

48 Συναφώς, διαπιστώνεται ότι, όπως προκύπτει από τις αιτιολογικές σκέψεις 2, 3 και 4 του κανονισμού 687/2010, ο κανονισμός αυτός κατήργησε το προγενέστερο σύστημα υπολογισμού της αξίας παραγωγής που διατίθεται στο εμπόριο αντικαθιστώντας το με ένα σύστημα στηριζόμενο στην εφαρμογή κατ' αποκοπήν συντελεστών. Ενδεχόμενη ακύρωση του άρθρου 52, παράγραφος 2α, του κανονισμού 1580/2007 δεν συνεπάγεται αυτομάτως την επιστροφή σε σύστημα ενισχύσεως που ο νομοθέτης έχει αποφασίσει να εγκαταλείψει. Αντιθέτως, η ακύρωση αυτή θα έχει ως αποτέλεσμα να υποχρεωθεί η Επιτροπή να λάβει τα μέτρα που προβλέπει η απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου σύμφωνα με το άρθρο 266 ΣΛΕΕ.

49 Το επιχείρημα των παρεμβαινόντων υπέρ της Επιτροπής ότι η προσφυγή της Anicav στερείται αντικειμένου και είναι, ως εκ τούτου, απαράδεκτη λόγω ελλείψεως εννόμου συμφέροντος κατόπιν της θέσεως σε ισχύ του εκτελεστικού κανονισμού 543/2011, ο οποίος κατήργησε τον κανονισμό 1580/2007 (βλ. ανωτέρω σκέψη 12), δεν μπορεί επίσης να γίνει δεκτό. Συναφώς, πρέπει καταρχάς να τονιστεί ότι η κατάργηση του κανονισμού 1580/2007 δεν είναι ισοδύναμη με ενδεχόμενη ακύρωσή του από το Γενικό Δικαστήριο, καθόσον η κατάργηση αυτή δεν συνιστά αναγνώριση του μη συννόμου χαρακτήρα του άρθρου 52, παράγραφος 2α, του κανονισμού αυτού. Επιπλέον, η κατάργηση αυτή παρήγαγε αποτελέσματα ex nunc, ενώ η ακύρωσή της θα παρήγε αποτελέσματα ex tunc. Μόνο στην τελευταία αυτή περίπτωση οι προσβαλλόμενες διατάξεις θα θεωρούνταν άκυρες κατά την έννοια του άρθρου 264 ΣΛΕΕ. Ακολούθως, στην περίπτωση ακυρώσεως πράξεως, το θεσμικό όργανο που εξέδωσε την πράξη αυτή οφείλει, βάσει του άρθρου 266 ΣΛΕΕ, να λάβει τα μέτρα που συνεπάγεται η εκτέλεση της αποφάσεως. Τα μέτρα αυτά αφορούν ιδίως την εξάλειψη των αποτελεσμάτων των πλημμελειών που διαπιστώθηκαν στην ακυρωτική απόφαση. Το εν λόγω όργανο ενδέχεται, ως εκ τούτου, να υποχρεωθεί στη δέουσα επαναφορά των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση ως προς τον προσφεύγοντα ή στην αποχή από την έκδοση πανομοιότυπης πράξεως (απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Δεκεμβρίου 1995, T-481/93 και T-484/93, Exporteurs in Levende Varkens κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1995, σ. II-2941, σκέψεις 46 και 47). Συνεπώς, η Anicav διατηρεί έννομο συμφέρον για την ακύρωση του άρθρου 52, παράγραφος 2α, του κανονισμού 1580/2007.

50 Υπό τις συνθήκες αυτές, γίνεται δεκτό ότι οι προσφυγές είναι παραδεκτές κατά το μέτρο που αφορούν την ακύρωση των προσβαλλόμενων διατάξεων.

Επί της ουσίας

51 Λαμβανομένης υπόψη της ουσιαστικής συνάφειάς τους, οι δύο πρώτοι λόγοι ακυρώσεως, που αντλούνται από παράβαση του ενιαίου κανονισμού ΚΟΑ και από παραβίαση της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων, πρέπει να εξεταστούν από κοινού. Συγκεκριμένα, όπως θα εκτεθεί στη συνέχεια, οι επιλογές γεωργικής πολιτικής τις οποίες αντικατοπτρίζουν οι κρίσιμες διατάξεις του ενιαίου κανονισμού ΚΟΑ λαμβάνουν υπόψη την υποχρέωση εξασφαλίσεως ίσης μεταχειρίσεως, σύμφωνα με το άρθρο 34, παράγραφος 2, ΕΚ (νυν άρθρο 40, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ), μεταξύ, αφενός, των μεταποιητών οπωροκηπευτικών που δεν ανήκουν σε οργάνωση παραγωγών και, αφετέρου, των οργανώσεων παραγωγών που δραστηριοποιούνται ως μεταποιητές στον τομέα των μεταποιημένων οπωροκηπευτικών.

52 Οι προσφεύγοντες εκτιμούν ότι ο ενιαίος κανονισμός ΚΟΑ δεν προβλέπει τη δυνατότητα χορηγήσεως ενισχύσεων στο πλαίσιο των επιχειρησιακών προγραμμάτων για δραστηριότητες μεταποιήσεως. Ως εκ τούτου, οι προσβαλλόμενες διατάξεις αντίκεινται στον ενιαίο κανονισμό ΚΟΑ, στο μέτρο που ο κανονισμός αυτός δεν προβλέπει τη χορήγηση ενισχύσεων καλυπτουσών το κόστος των δραστηριοτήτων αυτών. Οι προσβαλλόμενες διατάξεις αντίκεινται επίσης στην αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων, στο μέτρο που προβλέπουν τη χορήγηση ενισχύσεων καλυπτουσών μεταποιητικές δραστηριότητες αποκλειστικώς σε οργανώσεις παραγωγών, αποκλείοντας κατά συνέπεια τους μεταποιητές που δεν ανήκουν σε τέτοιες οργανώσεις.

53 Πρέπει να τονιστεί, εκ προοιμίου, ότι οι αιτιάσεις που προβλήθηκαν επισήμως στο πλαίσιο της υποθέσεως T-454/10 όσον αφορά το άρθρο 52 του κανονισμού 1580/2007 αφορούν αποκλειστικώς την παράγραφο 2α του άρθρου αυτού. Ερωτηθείσα επί του σημείου αυτού κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η Anicav διευκρίνισε ότι το αίτημα ακυρώσεως αφορά στην πραγματικότητα αυτή και μόνον την παράγραφο του κανονισμού 1580/2007. Εφόσον η δυνατότητα συνεκτιμήσεως της αξίας ορισμένων μεταποιητικών δραστηριοτήτων προβλέπεται στο δεύτερο εδάφιο της παραγράφου αυτής και η Anicav βάλλει κατά αυτής ακριβώς της δυνατότητας, πρέπει να γίνει δεκτό ότι προσβαλλόμενη διάταξη στην υπόθεση T-454/10 είναι το άρθρο 52, παράγραφος 2α, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 1580/2007. Αντιθέτως, δεν προβλήθηκε καμία αιτίαση ως προς το πρώτο εδάφιο της ίδιας παραγράφου, καθόσον η διάταξη αυτή αποκλείει ακριβώς τη συνεκτίμηση της αξίας των μεταποιημένων οπωροκηπευτικών ή κάθε άλλου προϊόντος που δεν αποτελεί προϊόν του τομέα των οπωροκηπευτικών από τον υπολογισμό της αξίας της παραγωγής που διατίθεται στο εμπόριο. Ως εκ τούτου, η παραπομπή στις προσβαλλόμενες διατάξεις αφορά εφεξής το άρθρο 52, παράγραφος 2α, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 1580/2007, καθώς και τα άρθρα 50 παράγραφος 3, και 60, παράγραφος 7, του εκτελεστικού κανονισμού 543/2011.

54 Ως προς την ουσία των αιτιάσεων των προσφευγόντων, επιβάλλεται καταρχάς μια σύντομη υπενθύμιση του νομικού πλαισίου της χορηγήσεως των ενισχύσεων που καλύπτουν δραστηριότητες μεταποιήσεως οπωροκηπευτικών.

55 Συναφώς, ο κανονισμός (ΕΚ) 2201/96 του Συμβουλίου, της 28ης Οκτωβρίου 1996, για την κοινή οργάνωση αγοράς στον τομέα των μεταποιημένων προϊόντων με βάση τα οπωροκηπευτικά (ΕΕ L 297, σ. 29), καθιέρωσε, με τα άρθρα του 2 έως 4, ένα σύστημα ενισχύσεως της παραγωγής εφαρμοζόμενο σε ορισμένα προϊόντα και περιλαμβάνον δύο σκέλη. Το πρώτο σκέλος είχε ως αντικείμενο την καθιέρωση ελάχιστης τιμής υπέρ των παραγωγών, την οποία κατέβαλλαν οι μεταποιητές για την αγορά πρώτης ύλης. Το σύστημα περιελάμβανε και μια αντισταθμιστική ενίσχυση προς τους μεταποιητές έναντι καταβολής εκ μέρους τους της ελάχιστης τιμής στους παραγωγούς, που αποτελούσε το δεύτερο σκέλος του (απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 20ής Ιουνίου 2006, T-251/04, Ελλάδα κατά Επιτροπής, που δεν έχει δημοσιευθεί στη Συλλογή, σκέψη 97).

56 Ο κανονισμός (ΕΚ) 2699/2000 του Συμβουλίου, της 4ης Δεκεμβρίου 2000, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) 2200/96 για την κοινή οργάνωση των αγορών στον τομέα των οπωροκηπευτικών, του κανονισμού (ΕΚ) 2201/96 για την κοινή οργάνωση αγοράς στον τομέα των μεταποιημένων προϊόντων με βάση τα οπωροκηπευτικά και του κανονισμού (ΕΚ) 2202/96 περί καθεστώτος ενισχύσεως των παραγωγών ορισμένων εσπεριδοειδών (ΕΕ L 311, σ. 9), κατήργησε για την πλειονότητα των σχετικών προϊόντων το προϊσχύσαν σύστημα από την περίοδο εμπορίας 2001/2002 και εφεξής, αντικαθιστώντας το, βάσει του άρθρου του 2, με μια ενιαία ενίσχυση καταβαλλόμενη απευθείας στις οργανώσεις παραγωγών, χωρίς να προβλέπει ενίσχυση υπέρ του τομέα της μεταποιήσεως, στον οποίο ήταν πλέον ελεύθερη η διαπραγμάτευση των τιμών με τους παραγωγούς (προαναφερθείσα απόφαση Ελλάδα κατά Επιτροπής, ανωτέρω σκέψη 55, σκέψη 98). Πρέπει να τονιστεί ότι το άρθρο 3, παράγραφος 1, του κανονισμού 2201/96, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 2699/2000, δεν επιχειρεί καμία διάκριση, όσον αφορά την επιλεξιμότητα των οργανώσεων παραγωγών για τη λήψη ενισχύσεως, με κριτήριο το αν οι μεταποιητές των προϊόντων τους ανήκουν ή όχι σε οργάνωση παραγωγών.

57 Επιπλέον, δυνάμει των άρθρων 1 έως 5 του κανονισμού (ΕΚ) 2202/96 του Συμβουλίου, της 28ης Οκτωβρίου 1996, περί καθεστώτος ενίσχυσης των παραγωγών ορισμένων εσπεριδοειδών, θεσπίστηκε ένα καθεστώς ενισχύσεως των οργανώσεων παραγωγών οι οποίοι διαθέτουν προς μεταποίηση ορισμένα εσπεριδοειδή που συγκομίζονται στην Κοινότητα (ΕΕ L 297, σ. 49). Το καθεστώς αυτό περιελάμβανε μία και μόνον ενίσχυση χορηγούμενη απευθείας στις οργανώσεις παραγωγών, χωρίς να προβλέπει ενίσχυση υπέρ του τομέα της μεταποιήσεως, στον οποίο ήταν ελεύθερη η διαπραγμάτευση των τιμών με τους παραγωγούς. Στο πλαίσιο αυτό επίσης, πρέπει να

επισημανθεί ότι το άρθρο 2, παράγραφος 1, του κανονισμού 2202/1996 δεν επιχειρεί καμία διάκριση, όσον αφορά την επιλεξιμότητα των οργανώσεων παραγωγών για τη λήψη ενισχύσεως, με κριτήριο το αν οι μεταποιητές των προϊόντων τους ανήκουν ή όχι σε οργάνωση παραγωγών.

58 Αυτά τα καθεστώτα ενισχύσεως στον τομέα των μεταποιημένων προϊόντων με βάση τα οπωροκηπευτικά διατηρήθηκαν σε ισχύ, βάσει του άρθρου 55 του κανονισμού 1182/2007, μέχρι την περίοδο εμπορίας που έληξε το 2008, οπότε και καταργήθηκαν (βλ. επίσης τις αιτιολογικές σκέψεις 18 έως 20, 38 και 42 του κανονισμού 1182/2007). Η τελευταία αυτή διάταξη ενσωματώθηκε, με το άρθρο 1, σημείο 43, του κανονισμού 361/2008, στον ενιαίο κανονισμό ΚΟΑ ως άρθρο 203α, παράγραφος 1.

59 Η κατάργηση των επίμαχων ενισχύσεων πραγματοποιήθηκε συγχρόνως με την εισαγωγή των οπωροκηπευτικών για τα οποία αυτές χορηγούνταν στο ενιαίο καθεστώς πληρωμών που καθιέρωσε ο κανονισμός (ΕΚ) 1782/2003 του Συμβουλίου, της 29ης Σεπτεμβρίου 2003, για τη θέσπιση κοινών κανόνων για τα καθεστώτα άμεσης στήριξης στα πλαίσια της κοινής γεωργικής πολιτικής και για τη θέσπιση ορισμένων καθεστώτων στήριξης για τους γεωργούς και για την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΟΚ) 2019/93, (ΕΚ) 1452/2001, (ΕΚ) 1453/2001, (ΕΚ) 1454/2001, (ΕΚ) 1868/94, (ΕΚ) 1251/1999, (ΕΚ) 1254/1999, (ΕΚ) 1673/2000, (ΕΟΚ) 2358/71 και (ΕΚ) 2529/2001 (ΕΕ L 270, σ. 1). Η εισαγωγή των οπωροκηπευτικών στο καθεστώς αυτό πραγματοποιήθηκε δυνάμει του άρθρου 52 του κανονισμού 1182/2007, που τροποποίησε σειρά διατάξεων του κανονισμού 1782/2003 (βλ. επίσης τις αιτιολογικές σκέψεις 18 έως 20 του κανονισμού 1182/2007).

60 Ακολούθως, όπως επισημαίνει η Επιτροπή με τα σημεία 58 και 44 των υπομνημάτων αντικρούσεως που κατέθεσε στις υποθέσεις T-454/10 και T-482/11, αντιστοίχως, η ενότητα IVα του κεφαλαίου IV του τίτλου I του τμήματος II του ενιαίου κανονισμού ΚΟΑ, που τιτλοφορείται «Ενισχύσεις στον τομέα των οπωροκηπευτικών», αφορά αποκλειστικώς τον τελευταίο αυτό τομέα, όπως ορίστηκε στο άρθρο 1, παράγραφος 1, στοιχείο θ, του ενιαίου κανονισμού ΚΟΑ, αποκλείοντας τον τομέα των μεταποιημένων οπωροκηπευτικών, όπως αυτός ορίζεται στο άρθρο 1, παράγραφος 1, στοιχείο ι, του ίδιου κανονισμού. Πρέπει να τονιστεί επ' αυτού ότι, σύμφωνα με τις εν λόγω διατάξεις, καθένας από τους οικείους τομείς καθορίζεται από τα σχετικά προϊόντα, όπως αυτά αριθμούνται από τον νομοθέτη της Ένωσης. Πράγματι, όταν μια ενίσχυση καλύπτει το κόστος της μεταποιήσεως οπωροκηπευτικών που καταλήγει στην εμπορία μεταποιημένων προϊόντων, πρόκειται για ενίσχυση χορηγούμενη στο πλαίσιο του τομέα των μεταποιημένων οπωροκηπευτικών. Η Επιτροπή είχε επίσης τονίσει, με σημείωμα της 17ης Νοεμβρίου 2009 προς την επιτροπή διαχειρίσεως, ότι ο ενιαίος κανονισμός ΚΟΑ δεν είχε νομική βάση επιτρέπουσα τη χορήγηση ενισχύσεων στον τομέα των μεταποιημένων οπωροκηπευτικών.

61 Πρέπει εξάλλου να υπομνησθεί ότι οι επιλέξιμοι για χρηματοδότηση της Ένωσης τομείς καθορίζονται από τον ενιαίο κανονισμό ΚΟΑ, οπόταν οι τομείς για τους οποίους ο τελευταίος αυτός κανονισμός δεν προβλέπει χορήγηση ενισχύσεως αποκλείονται από την ενίσχυση. Υπό τις συνθήκες αυτές, διαπιστώνεται ότι, από την περίοδο εμπορίας που έληξε το 2008 και εφεξής, δεν μπορεί να χορηγηθεί καμία ενίσχυση της Ένωσης η οποία να καλύπτει το κόστος μεταποιήσεως οπωροκηπευτικών.

62 Το συμπέρασμα αυτό επιβεβαιώνεται από την αιτιολογική σκέψη 7 του ενιαίου κανονισμού ΚΟΑ, κατά την οποία ο κανονισμός αυτός αποτελεί απλουστευτικό μέτρο που δεν πρέπει να έχει ως αποτέλεσμα να τίθενται υπό αμφισβήτηση οι πολιτικές αποφάσεις που έχουν ληφθεί επί σειρά ετών στο πλαίσιο της κοινής γεωργικής πολιτικής (ΚΓΠ) και, ως εκ τούτου, να καταργεί ή να τροποποιεί τα υφιστάμενα νομοθετήματα ούτε να προβλέπει νέα μέσα ή μέτρα. Η ουσιαστική αυτή διαπίστωση επαναλαμβάνεται στην αιτιολογική σκέψη 2 του κανονισμού 361/2008, που ενσωμάτωσε στον ενιαίο κανονισμό ΚΟΑ τις διατάξεις του κανονισμού 1182/2007, ο οποίος είχε καταργήσει τις ενισχύσεις στον τομέα των μεταποιημένων οπωροκηπευτικών (βλ. ανωτέρω σκέψη 58).

63 Εντούτοις, όπως προκύπτει από το άρθρο 52, παράγραφος 2α, του κανονισμού 1580/2007 και το άρθρο 50, παράγραφος 3, του εκτελεστικού κανονισμού 543/2011, τα οπωροκηπευτικά στα οποία εφαρμόζονται οι καθοριζόμενοι από τις διατάξεις αυτές κατ' αποκοπή συντελεστές είναι τα μεταποιημένα προϊόντα που εμπίπτουν στο τμήμα Χ του παραρτήματος Ι του ενιαίου κανονισμού ΚΟΑ, καθώς και τα μεταποιημένα προϊόντα στα οποία αναφέρεται το παράρτημα VIα του κανονισμού 1580/2007 και το παράρτημα VI του εκτελεστικού κανονισμού 543/2011. Η Επιτροπή και οι παρεμβαίνοντες υπέρ της δέχονται, εξάλλου, ότι οι καθοριζόμενοι από τις ως άνω διατάξεις κατ' αποκοπή συντελεστές καλύπτουν επίσης το κόστος ορισμένων δραστηριοτήτων καλούμενων, στην αιτιολογική σκέψη 4 του κανονισμού 687/2010 και στην αιτιολογική σκέψη 35 του εκτελεστικού κανονισμού 543/2011, «μη πραγματικών δραστηριοτήτων μεταποίησης». Οι δραστηριότητες αυτές ασκούνται, επομένως, στο πλαίσιο διαδικασίας έχουσας ως αντικείμενο την παραγωγή μεταποιημένων οπωροκηπευτικών, καθώς και στο πλαίσιο της εμπορίας των εν λόγω μεταποιημένων προϊόντων. Τούτο αποδεικνύεται επίσης από την ανακοίνωση που απηύθυνε η Επιτροπή στα κράτη μέλη τον Ιούνιο του 2010, κατά την οποία οι δαπάνες προετοιμασίας, όπως είναι οι δαπάνες για κοπή και καθαρισμό, πραγματοποιούνται πριν από την έναρξη της διαδικασίας μεταποιήσεως των προϊόντων, ενώ η άλλη κατηγορία δαπανών που επίσης λαμβάνεται υπόψη για τον υπολογισμό της αξίας της παραγωγής που διατίθεται στο εμπόριο αφορά τις «κατόπιν της μεταποιήσεως» δαπάνες.

64 Επιπλέον, η Επιτροπή επιβεβαιώνει με τα σημεία 70 και 61 των υπομνημάτων αντικρούσεως που κατέθεσε στο πλαίσιο των υποθέσεων T-454/10 και T-482/11, αντιστοίχως, ότι οι «μη πραγματικές δραστηριότητες μεταποίησης» συνίστανται σε δραστηριότητες προετοιμασίας και σε δραστηριότητες κατόπιν της μεταποιήσεως, όπως είναι η προώθηση, η εμπορία και η αποθήκευση των προϊόντων.

65 Τέλος, η Επιτροπή δεν αμφισβητεί ότι οι επίμαχες δραστηριότητες ασκούνται επίσης από τους μεταποιητές που δεν ανήκουν σε οργάνωση παραγωγών στο πλαίσιο των δραστηριοτήτων τους μεταποιήσεως των προϊόντων που αριθμούνται στο άρθρο 52, παράγραφος 2α, του κανονισμού 1580/2007 και στο άρθρο 50, παράγραφος 3, του εκτελεστικού κανονισμού 543/2011.

66 Πρέπει να γίνει δεκτό ότι ο ενιαίος κανονισμός ΚΟΑ δεν μπορεί να ερμηνευθεί υπό την έννοια που επιδιώκει η Επιτροπή.

67 Συγκεκριμένα, μολονότι είναι γεγονός ότι ο ενιαίος κανονισμός ΚΟΑ δεν περιλαμβάνει κατάλογο δραστηριοτήτων μεταποιήσεως, εντούτοις είναι επίσης γεγονός ότι οι δραστηριότητες αυτές δεν είναι επιλέξιμες προς χρηματοδότηση στο πλαίσιο των επιχειρησιακών προγραμμάτων (βλ. ανωτέρω σκέψεις 58 έως 62). Ως εκ τούτου, παρόλο που το άρθρο 103δ του ενιαίου κανονισμού ΚΟΑ δεν περιέχει ορισμό της έννοιας της αξίας της παραγωγής που διατίθεται στο εμπόριο, η Επιτροπή δεν μπορεί να ερμηνεύσει την έννοια αυτή κατά τρόπο που να συνεπάγεται τη χορήγηση ενισχύσεων της Ένωσης σε τομείς για τους οποίους ο ενιαίος κανονισμός ΚΟΑ δεν προβλέπει καμία ενίσχυση.

68 Το επιχείρημα της Επιτροπής που αντλείται από το άρθρο 103β, παράγραφος 1, στοιχεία γ' και δ', του ενιαίου κανονισμού ΚΟΑ δεν μπορεί επίσης να γίνει δεκτό.

69 Συγκεκριμένα, κατά την παράγραφο 1, στοιχείο γ', της διατάξεως αυτής, τα επιχειρησιακά προγράμματα στον τομέα των οπωροκηπευτικών είναι δυνατόν να αφορούν την εμπορική αξιοποίηση των προϊόντων αυτών. Όπως πάντως εκτέθηκε στην ανωτέρω σκέψη 60, η ενότητα IVα του κεφαλαίου IV του τίτλου Ι του τμήματος ΙΙ του ενιαίου κανονισμού ΚΟΑ αφορά τον τομέα των οπωροκηπευτικών, αποκλείοντας τον τομέα των μεταποιημένων οπωροκηπευτικών. Κατά συνέπεια, η εμπορική αξιοποίηση των οπωροκηπευτικών που προορίζονται για μεταποίηση πρέπει να αφορά κάθε δραστηριότητα σχετιζόμενη με την παραγωγή των οικείων προϊόντων, πλην των δραστηριοτήτων μεταποιήσεώς τους. Επιπλέον, το ότι δικαιούχοι χρηματοδοτήσεως των σχετικών με τη μεταποίηση δραστηριοτήτων είναι οργανώσεις παραγωγών δραστηριοποιούμενες στον τομέα της παραγωγής οπωροκηπευτικών ουδόλως μεταβάλλει το γεγονός ότι η επίμαχη χρηματοδότηση αφορά δραστηριότητες μεταποιήσεως και, συνεπώς, τον τομέα των μεταποιημένων οπωροκηπευτικών (βλ. ανωτέρω σημείο 60), για τον οποίο ο ενιαίος κανονισμός ΚΟΑ δεν προβλέπει καμία ενίσχυση.

70 Όσον αφορά την παράγραφο 1, στοιχείο δ', της εν λόγω διατάξεως, κατά την οποία τα επιχειρησιακά προγράμματα του τομέα των οπωροκηπευτικών αφορούν μεταξύ άλλων και την προώθηση των προϊόντων, νωπών ή μεταποιημένων, πρέπει να επισημανθεί ότι η πρόβλεψη αυτή ανταποκρίνεται στη φύση της δραστηριότητας που επιδιώκει να προωθήσει. Συγκεκριμένα, στο πλαίσιο εκστρατείας προωθήσεως οπωροκηπευτικών, είναι αδύνατη στην πράξη η διάκριση μεταξύ νωπών και μεταποιημένων προϊόντων, προκειμένου να ενθαρρύνεται η κατανάλωση αποκλειστικώς των νωπών οπωροκηπευτικών και όχι των μεταποιημένων. Υπό τις συνθήκες αυτές, το να εξαρτάται η επιλεξιμότητα των δραστηριοτήτων προωθήσεως στον τομέα των οπωροκηπευτικών από την προϋπόθεση ότι μόνον τα νωπά προϊόντα θα αποτελούν αντικείμενό της ισοδυναμεί με αποκλεισμό της επιλεξιμότητας κάθε ενέργειας προωθήσεως. Ως εκ τούτου, το άρθρο 103γ, παράγραφος 1, στοιχείο δ', του ενιαίου κανονισμού ΚΟΑ, που περιορίζεται στις δραστηριότητες προωθήσεως, δεν καθιστά δυνατή την παροχή κοινοτικής χρηματοδοτήσεως καλύπτουσας δραστηριότητες που σχετίζονται με τη μεταποίηση οπωροκηπευτικών. Περαιτέρω, το άρθρο 52, παράγραφος 2α, του κανονισμού 1580/2007, καθώς και το άρθρο 50, παράγραφος 3, και το άρθρο 60, παράγραφος 7, του εκτελεστικού κανονισμού 543/2011 δεν περιορίζουν τη χορήγηση ενισχύσεων στις οργανώσεις παραγωγών που ενέκριναν επιχειρησιακό πρόγραμμα ανταποκρινόμενο στον σκοπό που περιγράφεται στο άρθρο 103γ, παράγραφος 1, στοιχείο δ', του ενιαίου κανονισμού ΚΟΑ, ούτε περιορίζουν τις επιλέξιμες δραστηριότητες στις δραστηριότητες που σχετίζονται με τον σκοπό αυτόν.

71 Πρέπει να προστεθεί ότι, κατά πάγια νομολογία, οι διατάξεις του δικαίου της Ένωσης πρέπει να ερμηνεύονται και να εφαρμόζονται κατά τρόπο διασφαλίζοντα την τήρηση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 6ης Μαΐου 1982, 146/81, 192/81 και 193/81, BayWa κ.λπ., Συλλογή 1982, σ. 1503, σκέψη 30, της 17ης Σεπτεμβρίου 2002, C-513/99, Concordia Bus Finland, Συλλογή 2002, σ. I-7213, σκέψη 69, και της 12ης Δεκεμβρίου 2002, C-470/99, Universale-Bau κ.λπ., Συλλογή 2002, σ. I-11617, σκέψη 99, αποφάσεις του Γενικού Δικαστηρίου της 2ας Ιουλίου 1998, T-236/97, Ouzounoff Popoff κατά Επιτροπής, Συλλογή Υπ.Υπ. 1998, σ. I-A-311 και II-905, σκέψη 35, της 16ης Ιουλίου 1998, T-81/97, Regione Toscana κατά Επιτροπής, Συλλογή 1998, σ. II-2889, σκέψεις 50 και 51, και της 18ης Οκτωβρίου 2001, T-333/99, X κατά ΕΚΤ, Συλλογή 2001, σ. II-3021, σκέψη 38).

72 Στο πλαίσιο της ΚΓΠ, ειδική έκφραση της αρχής αυτής αποτελεί το άρθρο 40, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ (απόφαση του Δικαστηρίου της 11ης Ιουνίου 2009, C-33/08, Agrana Zucker, Συλλογή 2009, σ. I-5035, σκέψη 46), που απαγορεύει κάθε δυσμενή διάκριση μεταξύ παραγωγών ή καταναλωτών της Ένωσης.

73 Συναφώς, πρέπει να τονιστεί ότι τα διάφορα καθεστώτα ενισχύσεως που καλύπτουν δαπάνες μεταποιήσεως (βλ. ανωτέρω σκέψεις 55 έως 57) θεσπίστηκαν κατά τρόπο διασφαλίζοντα την ίση μεταχείριση μεταξύ των μεταποιητών της Ένωσης, ήτοι των επιχειρηματιών που δραστηριοποιούνται στον τομέα των μεταποιημένων οπωροκηπευτικών, είτε ανήκουν σε οργάνωση παραγωγών είτε όχι. Ειδικότερα, το καθεστώς που καθιέρωσε ο κανονισμός 2201/96 προέβλεπε την απευθείας χορήγηση της ενισχύσεως αποκλειστικώς στους μεταποιητές (προαναφερθείσα απόφαση Ελλάδα κατά Επιτροπής, ανωτέρω σκέψη 55, σκέψεις 101 και 102), χωρίς διάκριση με κριτήριο το αν ανήκουν σε οργάνωση παραγωγών, ενώ ο κανονισμός 2699/2000 προέβλεψε τη χορήγηση ενισχύσεως στους παραγωγούς των οποίων η παραγωγή προοριζόταν για μεταποίηση, χωρίς να διακρίνει ανάλογα με το αν ο μεταποιητής ανήκει σε οργάνωση παραγωγών ή όχι. Τούτο συνέβαινε ακριβώς στην περίπτωση του καθεστώτος που καθιέρωσε ο κανονισμός 2202/96.

74 Υπό το ίδιο αυτό πρίσμα της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως των επιχειρηματιών της Ένωσης που ασκούν δραστηριότητες μεταποιήσεως οπωροκηπευτικών αντανακλά ο ενιαίος κανονισμός ΚΟΑ τις επιλογές γεωργικής πολιτικής στις οποίες προέβη το Συμβούλιο όσον αφορά τις ενισχύσεις στον τομέα των μεταποιημένων οπωροκηπευτικών. Όπως εκτέθηκε στις ανωτέρω σκέψεις 58 έως 62 και 67 έως 70, η πολιτική αυτή συνίσταται στην κατάργηση κάθε είδους ενισχύσεως στον οικείο τομέα, χωρίς διάκριση με κριτήριο το αν ο μεταποιητής ανήκει σε οργάνωση παραγωγών.

75 Ως εκ τούτου, η Επιτροπή δεν μπορεί να χορηγήσει ενίσχυση καλύπτουσα τις σχετικές με δραστηριότητες μεταποιήσεως δαπάνες χαρακτηρίζοντας τις δαπάνες αυτές ως «μη πραγματικές δραστηριότητες μεταποίησης», έννοια απούσα άλλωστε από τον ενιαίο κανονισμό ΚΟΑ, καθόσον ορισμένες δραστηριότητες εμπίπτουν αποκλειστικώς στη διαδικασία που καταλήγει στην παραγωγή μεταποιημένων οπωροκηπευτικών. Δεν μπορεί κατά μείζονα λόγο να χορηγήσει τέτοια ενίσχυση εισάγοντας δυσμενή διάκριση σε βάρος των μεταποιητών που δεν ανήκουν σε οργάνωση παραγωγών και προς όφελος οργανώσεων παραγωγών, στο μέτρο που αυτές ασκούν δραστηριότητες μεταποιήσεως.

76 Εν προκειμένω πάντως, το άρθρο 52, παράγραφος 2α, του κανονισμού 1580/2007 και το άρθρο 50, παράγραφος 3, του εκτελεστικού κανονισμού 543/2011 έχουν ακριβώς ως αποτέλεσμα τη χορήγηση ενισχύσεων στον τομέα των μεταποιημένων οπωροκηπευτικών υπέρ οργανώσεων παραγωγών που προβαίνουν αυτές καθαυτές σε μεταποίηση ή αναθέτουν σε άλλες επιχειρήσεις τη μεταποίηση για λογαριασμό τους. Οι διατάξεις αυτές παραβιάζουν τον ενιαίο κανονισμό ΚΟΑ, δεδομένου ότι αυτός δεν προβλέπει τη χορήγηση τέτοιων ενισχύσεων, και, για τους προεκτεθέντες στις ανωτέρω σκέψεις 73 και 74 λόγους, συνεπάγονται δυσμενή διάκριση μεταξύ μεταποιητών της Ένωσης που βρίσκονται σε μεταξύ τους ανταγωνισμό. Τα αποτελέσματα αυτά παράγονται στο μέτρο που οι καθοριζόμενοι στις εν λόγω διατάξεις κατ' αποκοπή συντελεστές καλύπτουν επίσης το κόστος ορισμένων δραστηριοτήτων τις οποίες ασκούν οι μεταποιητές στο πλαίσιο της μεταποιήσεως των οπωροκηπευτικών που τους παραδίδουν ενώσεις παραγωγών, καθόσον η ενίσχυση που καλύπτει ορισμένες δαπάνες των δραστηριοτήτων αυτών χορηγείται μόνον όταν η μεταποίηση πραγματοποιείται από τις οργανώσεις παραγωγών ή υπ' ευθύνη τους με υπεργολαβία, όπως αυτή ορίζεται στο άρθρο 29 του κανονισμού 1580/2007 και στο άρθρο 27 του εκτελεστικού κανονισμού 543/2011.

77 Το ίδιο ισχύει κατά μείζονα λόγο στην περίπτωση του άρθρου 60, παράγραφος 7, του εκτελεστικού κανονισμού 543/2011.

78 Ειδικότερα, πρώτον, όπως επιβεβαίωσε η Επιτροπή κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η διάταξη αυτή καθιστά επιλέξιμη για χρηματοδότηση της Ένωσης κάθε δράση ή επένδυση που πραγματοποιείται από οργάνωση παραγωγών και σχετίζεται με τη μεταποίηση, χωρίς να περιορίζεται στις «μη πραγματικές δραστηριότητες μεταποίησης». Δεύτερον, το ότι η εν λόγω επιλεξιμότητα εξαρτάται από την επιδίωξη των σκοπών του άρθρου 103γ ή του άρθρου 122, πρώτο εδάφιο, στοιχείο γ', του ενιαίου κανονισμού ΚΟΑ δεν καθιστά την επίμαχη διάταξη συμβατή με τον ενιαίο κανονισμό ΚΟΑ. Συγκεκριμένα, το άρθρο 103γ του ενιαίου κανονισμού ΚΟΑ εμπίπτει στην ενότητα IVα του κεφαλαίου IV του τίτλου I του τμήματος II του κανονισμού αυτού και αφορά, ως εκ τούτου, μόνον τις ενισχύσεις στον τομέα των οπωροκηπευτικών, αποκλείοντας τον τομέα των μεταποιημένων οπωροκηπευτικών (βλ. ανωτέρω σκέψη 60). Περαιτέρω, το άρθρο 122 του ενιαίου κανονισμού ΚΟΑ εμπίπτει στο κεφάλαιο II του τίτλου II του τμήματος II του ενιαίου κανονισμού ΚΟΑ, που τιτλοφορείται «Οργανώσεις παραγωγών, διεπαγγελματικές οργανώσεις, οργανώσεις φορέων». Συναφώς, επισημαίνεται ότι οι κανόνες που αφορούν τις οργανώσεις παραγωγών, τις διεπαγγελματικές οργανώσεις και τις οργανώσεις φορέων στον τομέα των οπωροκηπευτικών καθορίζονται στα άρθρα 125α έως 125ιδ του ενιαίου κανονισμού ΚΟΑ, όπως εισήχθησαν στον κανονισμό αυτό με το άρθρο 1, σημείο 28, του κανονισμού 361/2008 που ενσωμάτωσε στον ενιαίο κανονισμό ΚΟΑ ορισμένες διατάξεις του κανονισμού 1182/2007 (βλ. ανωτέρω σκέψη 2). Κατά την έκτη αιτιολογική σκέψη του τελευταίου αυτού κανονισμού, «οι διατάξεις σχετικά με τις οργανώσεις παραγωγών και τις διεπαγγελματικές οργανώσεις και συμφωνίες ισχύουν μόνον για τα προϊόντα που καλύπτονται από την κοινή οργάνωση των αγορών στον τομέα των οπωροκηπευτικών και η διάκριση αυτή θα πρέπει να διατηρηθεί». Στο πλαίσιο αυτό, το ότι μια οργάνωση παραγωγών επιδιώκει έναν από τους σκοπούς του άρθρου 122, πρώτο εδάφιο, στοιχείο γ', του ενιαίου κανονισμού ΚΟΑ, διάταξη στην οποία παραπέμπει το άρθρο 125β, παράγραφος 1, στοιχείο α', του ίδιου κανονισμού, δεν αρκεί για να καταστεί δυνατή τη χρηματοδότηση δραστηριοτήτων σχετιζόμενων με τη μεταποίηση οπωροκηπευτικών.

79 Η άποψη της Επιτροπής ότι η ευνοϊκή μεταχείριση των οργανώσεων παραγωγών δικαιολογείται από την ανάγκη χορηγήσεως και σε αυτές ενισχύσεως καλύπτουσας ορισμένες χρηματοδοτούμενες δραστηριότητες στον τομέα των οπωροκηπευτικών που προορίζονται να διατεθούν στο εμπόριο νωπά δεν μπορεί να γίνει δεκτή. Συναφώς, πρώτον, έστω και αν θεωρηθεί ότι η εκτίμηση αυτή μπορεί να γίνει δεκτή de lege ferenda, τούτο δεν μεταβάλλει το γεγονός ότι ο ενιαίος κανονισμός ΚΟΑ δεν προβλέπει τη χορήγηση τέτοιας ενισχύσεως. Δεύτερον, μολονότι η εμπορία νωπών οπωροκηπευτικών είναι δυνατόν να απαιτεί ορισμένες δραστηριότητες καθαρισμού, συσκευασίας και αποθηκεύσεως παρεμφερείς με ορισμένες δραστηριότητες που ασκούνται στο πλαίσιο μεταποιήσεως, τούτο δεν μεταβάλλει το γεγονός ότι τα εν λόγω οπωροκηπευτικά εξακολουθούν να είναι προϊόντα που διατίθενται στο εμπόριο νωπά. Δεδομένου ότι τα οπωροκηπευτικά που διατίθενται στο εμπόριο νωπά, ακόμη και αφού υποστούν ορισμένες από τις ανωτέρω διεργασίες, αφενός, και τα προοριζόμενα για μεταποίηση οπωροκηπευτικά, αφετέρου, δεν βρίσκονται σε ανταγωνισμό μεταξύ τους, δεν επιβάλλεται παρόμοια τέτοιου είδους μεταχείρισή τους. Τρίτον, η διάκριση που επιχειρεί η Επιτροπή μεταξύ των δύο αυτών κατηγοριών παραγωγών είναι για την πλειονότητα των παραγωγών αυτών πλασματική, καθόσον η εμπορία των προϊόντων ως νωπών προϊόντων ή ως προϊόντων προοριζόμενων για μεταποίηση εξαρτάται κατά κανόνα από το αν τα προϊόντα αυτά συνάδουν με τα πρότυπα εμπορίας που ισχύουν για τα προοριζόμενα να διατεθούν στο εμπόρια νωπά προϊόντα, πρότυπα που προβλέπονται στο άρθρο 113α του ενιαίου κανονισμού ΚΟΑ και περιγράφονται λεπτομερώς στον εκτελεστικό κανονισμό 543/2011. Ως εκ τούτου, το γεγονός ότι η αγορά οπωροκηπευτικών διακρίνεται από την αγορά μεταποιημένων οπωροκηπευτικών δεν σημαίνει ότι χωρεί κατ' ανάγκη παρόμοια διάκριση σε επίπεδο παραγωγών και ακόμη λιγότερο σε επίπεδο οργανώσεων παραγωγών που λαμβάνουν τις επίδικες ενισχύσεις. Τέταρτον, διαπιστώνεται ότι η εξήγηση περί του προβαλλόμενου σκοπού χορηγήσεως ενισχύσεως στους παραγωγούς οπωροκηπευτικών προοριζόμενων για μεταποίηση, λαμβανομένης υπόψη της χρηματοδοτήσεως ανάλογων δραστηριοτήτων που αφορούν οπωροκηπευτικά προοριζόμενα να διατεθούν στο εμπόριο νωπά προσκρούει στο γεγονός ότι ούτε το άρθρο 52, παράγραφος 2α, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 1580/2007 ούτε το άρθρο 50, παράγραφος 3, του εκτελεστικού κανονισμού 543/2011 προβλέπουν τη χορήγηση ενισχύσεως στις οργανώσεις παραγωγών που δεν έχουν τη δυνατότητα να μεταποιούν με ίδια μέσα ή με υπεργολαβία την παραγωγή τους, χωρίς ωστόσο να είναι προφανής η δικαιολόγηση αυτής της διαφορετικής μεταχειρίσεως.

80 Τέλος, δεν μπορούν να γίνουν δεκτά τα επιχειρήματα της Επιτροπής ότι δικαιολογείται η διαφορετική μεταχείριση, αφενός, των οργανώσεων παραγωγών που λαμβάνουν ενισχύσεις για δραστηριότητες σχετιζόμενες με τη μεταποίηση και, αφετέρου, των μεταποιητών. Ειδικότερα, πρώτον, εφόσον ο ενιαίος κανονισμός ΚΟΑ δεν προβλέπει τη χορήγηση ενισχύσεων καλυπτουσών το κόστος δραστηριοτήτων σχετικών με τη διαδικασία μεταποιήσεως, δεν μπορεί να χορηγηθεί καμία ενίσχυση τέτοιου είδους, έστω και αν η Επιτροπή χαρακτηρίζει τις δραστηριότητες αυτές ως «μη πραγματικές δραστηριότητες μεταποίησης». Δεύτερον, εν πάση περιπτώσει, ένας μεταποιητής και μια οργάνωση παραγωγών που επιδίδονται σε δραστηριότητες μεταποιήσεως δεν βρίσκονται, αντιθέτως προς τους ισχυρισμούς της Επιτροπής, σε διαφορετικές καταστάσεις όσον αφορά την παρέμβασή τους στον τομέα των μεταποιημένων οπωροκηπευτικών, αλλά, αντιθέτως, βρίσκονται σε ανταγωνισμό στην ίδια αγορά. Συναφώς, δεν μπορεί να γίνει δεκτό ότι ένας μεταποιητής βρίσκεται σε ανάλογη θέση με μια οργάνωση παραγωγών τα μέλη της οποίας δεν ασχολούνται με την καλλιέργεια οπωροκηπευτικών, εφόσον, βάσει του άρθρου 2, παράγραφος 2, στοιχείο α′, του άρθρου 122, πρώτο εδάφιο, στοιχείο α′, περίπτωση iii, και του άρθρου 125β του ενιαίου κανονισμού ΚΟΑ, σε συνδυασμό με το άρθρο 2, στοιχεία α′ και γ′, του κανονισμού 1782/2003, μια τέτοια δραστηριότητα αποτελεί προϋπόθεση την οποία πρέπει να πληροί ένα νομικό πρόσωπο προκειμένου να αναγνωρισθεί ως οργάνωση παραγωγών στον τομέα αυτό. Επομένως, δεν νοείται οργάνωση παραγωγών στον τομέα των οπωροκηπευτικών τα μέλη της οποίας δεν ασχολούνται με την καλλιέργεια οπωροκηπευτικών. Ως εκ τούτου, ο σκοπός της συγκεντρώσεως της προσφοράς που προβλέπεται στην αιτιολογική σκέψη 10 του κανονισμού 1182/2007 δεν δικαιολογεί διακριτική μεταχείριση υπέρ των οργανώσεων παραγωγών, όταν αυτές επιδίδονται σε δραστηριότητες μεταποιήσεως, και σε βάρος των μεταποιητών, μεταχείριση η οποία δεν προβλέπεται εξάλλου από τον τελευταίο αυτό κανονισμό. Στο

πλαίσιο αυτό, η εκπλήρωση του εν λόγω σκοπού απαιτεί ενισχύσεις καλύπτουσες μόνον την παραγωγή οπωροκηπευτικών, εφόσον ο νομοθέτης της Ένωσης είχε αποφασίσει να καταργήσει κάθε ενίσχυση καλύπτουσα το κόστος δραστηριοτήτων μεταποιήσεως.

81 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι οι προσβαλλόμενες διατάξεις πρέπει να ακυρωθούν στο μέτρο που προβλέπουν ότι η αξία των «μη πραγματικών δραστηριοτήτων μεταποίησης» περιλαμβάνεται στην αξία της παραγωγής που διατίθεται στο εμπόριο και ότι είναι επιλέξιμες για χρηματοδότηση της Ένωσης οι επενδύσεις και δράσεις που σχετίζονται με τη μεταποίηση οπωροκηπευτικών, και, ως εκ τούτου, δεν συντρέχει λόγος να αποφανθεί το Δικαστήριο επί της υποθέσεως T-454/10, κατά το μέτρο που ζητείται η ακύρωση του παραρτήματος VIII του κανονισμού 1580/2007.

82 Υπό τις συνθήκες αυτές, παρέλκει η εξέταση του τρίτου λόγου ακυρώσεως που αντλείται από παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας, δεδομένου ότι το αντικείμενο της ακυρώσεως που ζητείται με αυτόν τον λόγο συμπίπτει με εκείνο της βασιζόμενης στους δύο πρώτους λόγους ακυρώσεως.

Επί της διατηρήσεως των αποτελεσμάτων των ακυρωθεισών διατάξεων

83 Δυνάμει του άρθρου 264, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ, το Γενικό Δικαστήριο μπορεί, αν το κρίνει αναγκαίο, να επισημάνει ποια από τα αποτελέσματα της ακυρωθείσας πράξεως πρέπει να θεωρηθούν οριστικά.

84 Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, οι προσφεύγοντες και οι παρεμβαίνοντες υπέρ της Anicav έκριναν ότι χρήζει εφαρμογής εν προκειμένω το άρθρο 264, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ. Η Επιτροπή εκφράστηκε υπέρ της διατηρήσεως των αποτελεσμάτων των προσβαλλόμενων διατάξεων.

85 Πρέπει να επισημανθεί ότι το άρθρο 52, παράγραφος 2α, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 1580/2007 και το άρθρο 50, παράγραφος 3, του εκτελεστικού κανονισμού 543/2011 ακυρώνονται για τον λόγο ότι οι κατ' αποκοπή συντελεστές που καθορίζουν καλύπτουν επίσης μέρος του κόστους δραστηριοτήτων οι οποίες ασκούνται στο πλαίσιο της μεταποιήσεως οπωροκηπευτικών. Υπό τις συνθήκες αυτές, πρέπει να αποφευχθεί η μερική αμφισβήτηση χρηματοοικονομικών πράξεων στις οποίες εμπλέκονται η Επιτροπή, οι εθνικοί οργανισμοί που χορηγούν χρηματοδότηση και οι οργανώσεις παραγωγών, καθόσον στην περίπτωση αυτή θα απαιτούνταν ο εκ νέου υπολογισμός του συνόλου των καταβληθεισών στις οργανώσεις αυτές ενισχύσεων, προκειμένου να προσδιορισθεί ποσοτικώς το μέρος που αντιστοιχεί στις δραστηριότητες μεταποιήσεως καθενός από τα οικεία προϊόντα, ο οποίος θα παρουσίαζε άλλωστε σημαντικές τεχνικές δυσκολίες εν προκειμένω.

86 Ως εκ τούτου, πρέπει να γίνει δεκτό ότι τα αποτελέσματα που παράγει το άρθρο 52, παράγραφος 2α, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 1580/2007 και το άρθρο 50, παράγραφος 3, του εκτελεστικού κανονισμού 543/2011 στις σχέσεις μεταξύ της Επιτροπής, των κρατών μελών και των οργανώσεων παραγωγών θα διατηρηθούν, υπό την έννοια ότι οριστικές πρέπει να θεωρηθούν μόνον οι πληρωμές προς τις οργανώσεις παραγωγών που πραγματοποιήθηκαν βάσει των διατάξεων αυτών από της θέσεως σε ισχύ του κανονισμού 687/2010 και μέχρι την έκδοση της παρούσας αποφάσεως.

87 Αντιθέτως, όσον αφορά τις επενδύσεις ή δράσεις για τις οποίες έχει χορηγηθεί ενίσχυση της Ένωσης κατά το άρθρο 60, παράγραφος 7, του εκτελεστικού κανονισμού 543/2011, τα αποτελέσματα της διατάξεως αυτής δεν μπορούν να θεωρηθούν οριστικά, καθόσον η σχετική χρηματοδότηση, ως εκ της φύσεώς της, πάσχει εξ ολοκλήρου έλλειψη νομιμότητας.

Επί των δικαστικών εξόδων

88 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι η Επιτροπή ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα πέραν εκείνων που σχετίζονται με τις παρεμβάσεις υπέρ της, σύμφωνα με το αίτημα των προσφευγόντων.

89 Η Επιτροπή φέρει επίσης τα δικαστικά έξοδα των παρεμβαινόντων υπέρ της Anicav στην υπόθεση T-454/10.

90 Οι παρεμβαίνοντες υπέρ της Επιτροπής φέρουν τα σχετικά με τις παρεμβάσεις τους δικαστικά έξοδα των προσφευγόντων.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (δεύτερο τμήμα)

αποφασίζει:

1) Το άρθρο 52, παράγραφος 2α, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού (ΕΚ) 1580/2007 της Επιτροπής, της 21ης Δεκεμβρίου 2007, για τη θέσπιση κανόνων εφαρμογής των κανονισμών (ΕΚ) 2200/96, (ΕΚ) 2201/96 και (ΕΚ) 1182/2007 του Συμβουλίου στον τομέα των οπωροκηπευτικών, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) 687/2010 της Επιτροπής, της 30ής Ιουλίου 2010, ακυρώνεται στο μέτρο που προβλέπει ότι η αξία «μη πραγματικών δραστηριοτήτων μεταποίησης» περιλαμβάνεται στην αξία της διατιθέμενης στο εμπόριο παραγωγής οπωροκηπευτικών προοριζόμενων για μεταποίηση.

2) Το άρθρο 50, παράγραφος 3, του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 543/2011 της Επιτροπής, της 7ης Ιουνίου 2011, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 1234/2007 του Συμβουλίου όσον αφορά τους τομείς των οπωροκηπευτικών και των μεταποιημένων οπωροκηπευτικών, ακυρώνεται στο μέτρο που προβλέπει ότι η αξία «μη πραγματικών δραστηριοτήτων μεταποίησης» περιλαμβάνεται στην αξία της διατιθέμενης στο εμπόριο παραγωγής οπωροκηπευτικών προοριζόμενων για μεταποίηση.

3) Το άρθρο 60, παράγραφος 7, του εκτελεστικού κανονισμού 543/2011 ακυρώνεται.

4) Παρέλκει η έκδοση αποφάσεως επί της υποθέσεως T-454/10, κατά το μέτρο που ζητείται η ακύρωση του παραρτήματος VIII του κανονισμού 1580/2007.

5) Τα αποτελέσματα του άρθρου 52, παράγραφος 2α, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 1580/2007 και του άρθρου 50, παράγραφος 3, του εκτελεστικού κανονισμού 543/2011 διατηρούνται υπό την έννοια ότι οριστικές πρέπει να θεωρηθούν μόνον οι πληρωμές προς τις οργανώσεις παραγωγών που πραγματοποιήθηκαν βάσει των τελευταίων αυτών διατάξεων μέχρι την έκδοση της παρούσας αποφάσεως.

6) Στην υπόθεση T-454/10, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει τα δικαστικά της έξοδα, καθώς και εκείνα της Associazione Nazionale degli Industriali delle Conserve Alimentari Vegetali (Anicav) και των παρεμβαινόντων υπέρ της τελευταίας, των οποίων τα ονόματα περιλαμβάνονται στο παράρτημα II.

7) Στην υπόθεση T-454/10, οι παρεμβαίνοντες υπέρ της Επιτροπής, των οποίων τα ονόματα περιλαμβάνονται στο παράρτημα III, φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.

8) Στην υπόθεση Τ-482/11, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει τα δικαστικά της έξοδα, καθώς και τα έξοδα της Agrupación Española de Fabricantes de Conservas Vegetales (Agrucon) και των λοιπών παρεμβαινόντων των οποίων τα ονόματα περιλαμβάνονται στο παράρτημα Ι.

9) Στην υπόθεση Τ-482/11, οι παρεμβαίνοντες υπέρ της Επιτροπής, των οποίων τα ονόματα περιλαμβάνονται στο παράρτημα ΙΙΙ, φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους.

Forwood Dehousse Schwarcz

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 30 Μαΐου 2013.

(υπογραφές)

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

Associazione Italiana Industrie Prodotti Alimentari (AIIPA), με έδρα το Μιλάνο (Ιταλία),

Associazione Nazionale degli Industriali delle Conserve Alimentari Vegetali (Anicav), με έδρα τη Νάπολη (Ιταλία),

Campil-Agro-Industrial do Campo do Tejo, L da , με έδρα το Cartaxo (Πορτογαλία),

Ευρωπαϊκά Τρόφιμα ΑΕ, με έδρα τη Λάρισα (Ελλάδα),

FIT – Fomento da Indústria do Tomate, SA, με έδρα την Águas de Moura (Πορτογαλία),

Κονσερβοποιία Οπωροκηπευτικών Φίλιππος ΑΕ, με έδρα τη Βέροια (Ελλάδα),

Πανελλήνια Ένωση Κονσερβοποιών, με έδρα την Αθήνα (Ελλάδα),

Ελληνική Εταιρία Κονσερβών ΑΕ, με έδρα το Ναύπλιο (Ελλάδα),

Ανώνυμος Βιομηχανική Εταιρεία Κονσερβών Δ. Νομικός, με έδρα το Μαρούσι (Ελλάδα),

Italagro – Indústria de Transformação de Produtos Alimentares, SA, με έδρα την Castanheira do Ribatejo (Πορτογαλία),

Κωπαΐς ΑΒΕΕ Τροφίμων & Ποτών, με έδρα το Μαρούσι,

Σερραϊκή Κονσερβοποιία Οπωροκηπευτικών Σέρκο ΑΕ, με έδρα τις Σέρρες (Ελλάδα),

Sociedade de Industrialização de Produtos Agrícolas – Sopragol, SA, με έδρα τη Mora (Πορτογαλία),

Sugalidal – Indústrias de Alimentação, SA, με έδρα την Benavente (Πορτογαλία),

Sutol – Indústrias Alimentares, L da , με έδρα την Alcácer do Sal (Πορτογαλία),

ΖΑΝΑΕ Ζύμαι Αρτοποιίας Νικόγλου ΑΕ Βιομηχανία Εμπόριο Τροφίμων, με έδρα τη Θεσσαλονίκη (Ελλάδα).

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙ

Agrupación Española de Fabricantes de Conservas Vegetales (Agrucon), με έδρα τη Μαδρίτη (Ισπανία),

AIT – Associação dos Industriais de Tomate, με έδρα τη Λισσαβώνα (Πορτογαλία),

Πανελλήνια Ένωση Κονσερβοποιών, με έδρα την Αθήνα (Ελλάδα),

Κωπαΐς ΑΒΕΕ Τροφίμων & Ποτών, με έδρα το Μαρούσι (Ελλάδα),

Ευρωπαϊκά Τρόφιμα ΑΕ, με έδρα τη Λάρισα (Ελλάδα),

Κονσερβοποιία Οπωροκηπευτικών Φίλιππος ΑΕ, με έδρα τη Βέροια (Ελλάδα),

Ανώνυμος Βιομηχανική Εταιρεία Κονσερβών Δ. Νομικός, με έδρα το Μαρούσι,

Σερραϊκή Κονσερβοποιία Οπωροκηπευτικών Σέρκο ΑΕ, με έδρα τις Σέρρες (Ελλάδα),

Ελληνική Εταιρία Κονσερβών ΑΕ, με έδρα το Ναύπλιο (Ελλάδα),

ΖΑΝΑΕ Ζύμαι Αρτοποιίας Νικόγλου ΑΕ Βιομηχανία Εμπόριο Τροφίμων, με έδρα τη Θεσσαλονίκη (Ελλάδα).

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ

Cooperativas Agro-alimentarias, με έδρα τη Μαδρίτη Ισπανία,

Fédération française de la coopération fruitière, légumière και horticole (Felcoop), με έδρα το Παρίσι (Γαλλία),

VOG Products Soc. agr. coop., με έδρα τη Laives (Ιταλία),

Consorzio Padano Ortofrutticolo Soc. agr. coop. (Copador), με έδρα το Collecchio (Ιταλία),

Consorzio Casalasco del Pomodoro Soc. agr. coop., με έδρα το Rivarolo del Re ed Uniti (Ιταλία),

ARP Agricoltori Riuniti Piacentini Soc. agr. coop., με έδρα το Podenzano (Ιταλία),

Orogel Fresco Soc. coop. agr., με έδρα την Cesena (Ιταλία),

Conserve Italia –Consorzio Italiano Fra Cooperative Agricola Soc. coop. agr., με έδρα το San Lazzaro di Savena (Ιταλία).